

IMPRESSUM

REGINA POETICA

DILIGO LIBER

časopis za promicanje kulture i hrvatske književnosti
te promoviranje domaćih autora

1.broj, srpanj, 2022. godine, Zagreb
izlazi dva puta godišnje
sljedeći broj izlazi u prosincu 2022. godine

glavna i odgovorna urednica: Kristina Koren Kudelić
obrada: Diligo liber j.d.o.o.

©Sva prava pridržana.

Ni jedan dio ovog časopisa ne smije se, ni u cijelosti ni djelomično reproducirati, pohraniti ili prenositi u bilo kojem elektronskom obliku, snimanjem ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu. Strogo zabranjeno preprodavanje ili neovlašteno kopiranje bez prethodnog pismenog odobrenja Nakladnika, uvažavajući sva autorska prava. U suprotnome Nakladnik će postupiti temeljem članka 3.3.2/36 Zakona o autorskim i srodnim pravima.

www.diligo-liber.hr

TKO JE DILIGO LIBER?

Diligo liber pojavio se 9.07.2018. nakon dugog i opsežnog razmatranja s ciljem vraćanja poezije na tron književnosti kada je nastala i stranica na Facebooku. Službeno otvorenje Izdavačke kuće s djelatnošću NKD 58.11, dogodilo se dana 20.08.2019., a otvorenje široj javnosti i publici, održano je u KC Mesnička 21.09.2019. kada i prva službena promocija zajedničke međunarodne zbirke "Biseri na dlanu". Želimo da Diligo liber bude jedna nova, potpuno drugačija izdavačka kuća koja otvara vrata svima koji pišu i koji žive za pisanje. Svima koji idu srcem bez granica i koji vole poeziju. Željeli smo ostvariti nemoguće slijedeći svoje književne strasti, u posao smo krenuli srcem, ne računicom ni matematikom.

Iza imena **Diligo liber** (*lat. volim knjige*) stoje supružnici kojima je poezija vrhunac spisateljstva.

Ivica Kudelić, rođen je 30.05.1973. u Zagrebu. Do sada je objavio jednu zajedničku zbirku "Zauvijek ti i ja" sa svojom suprugom Kristinom, te dvije samostalne "Kažu da je ljubav" i "Povratak iz sjene".

Direktor je izdavačke kuće **Diligo liber**.

Kristina Koren Kudelić, rođena je 28.07.1978. u Zagrebu, te je do sada objavila osamnaest djela; od proze, duhovne poezije, poezije za djecu do misaone, ljubavne. Osnivač je i začetnik, te urednica i lektorica izdavačke kuće **Diligo liber**.

Kristina je imala san, a Ivica je samo slijedio njene snove i književne strasti, te postao podrška izdavačke kuće, jedine u Hrvatskoj koja promovira i stavlja poeziju na prvo mjesto.

S vremenom smo proširili djelatnosti, a sve je istaknuto na našoj web stranici: **www.diligo-liber.hr**

DILIGO LIBER SVE ZA VAŠU KNJIGU

KONTAKT

Vladimira Ruždjaka 21
10000 Zagreb
Hrvatska
+385 95 5365 423

WEBSITE:

<https://diligo-liber.hr>

FACEBOOK:

<https://web.facebook.com/diligo.liber>

INSTAGRAM:

<https://www.instagram.com/diligo.liber/>

EMAIL:

info@diligo-liber.hr

Ciljevi Diligo libera su:

- *promovirati poeziju kao kraljicu književnosti*
- *promovirati neafirmirane pjesnike*
- *predstaviti pjesnike i njihovo stvaralaštvo*
- *očuvati standardni hrvatski jezik i književnost*
- *poticati na čitanje domaćih autora*
- *ujediniti pjesnike svih regija*
- *boriti se protiv plagijata, kao i krađe autorskih djela*
- *boriti se protiv svih vrsta stvaranja klanova*

Naš motto je: **“Mi ne trebamo zvijezde, mi ih stvaramo!”**

Time želimo dati do znanja kako u našoj izdavačkoj kući neće *ime* imati prednost, već *djelo*. Koliko ste puta doživjeli da vas neka izdavačka kuća negativno ocijeni samo iz razloga jer niste kćer ili sin nekog već poznatog pjesnika?

A koliko ste puta doživjeli da *ime* čije je *djelo* priznato, pohvaljeno, uopće nije kvalitetno?

Zašto ministarstvo uvijek otkupljuje ona ista imena?

Zašto ministarstvo podržava uvijek iste autore?

Mi smo tu kako bi se s vremenom to promijenilo. I vjerujemo u to.

<https://plaviured.hr/neafirmirani-autori-dobivaju-svoju-sansu-diligo-liber/>

Postoje različite definicije poetičnosti.

Poezija je poziv čovjeka da napusti vegetativno stanje te da se popne na ravninu više svijesti. Poezija je gledanje stvarnosti koje razotkriva veću i dublju razumljivost od one kakvu mogu omogućiti racionalna znanja. Poezija je takva suverenost ljudskog duha koja se ne temelji na racionalnim, nego na iskustvenim razumljivostima. Poezija je stvaralačko izražavanje kozmičke i sudbonosne cjelovitosti. Poezija je ushićeno osjećanje materijalnosti kao neiscrpno bogatstvo značenja. Poezija je magično razotkrivanje čovjekovih važnih mogućnosti. Poezija je sredstvo pomoću kojeg se čovjek miri sa svijetom, traži zaštitu od njega i mistično utječe na njega. Poetičnost je osjećaj čovjekove slobode da raspolaže svijetom. Poezija je avantura jezika koja otvara nepoznate i beskrajne kvalitete čovjeka i svemira. Poezija je proricanje na granici dvaju svjetova, sanjarskog i stvarnog. Poezija je zaklinjanje zla i zazivanje dobra, protjerivanje lošeg duha i čaranje dobrog.

Ta težnja kod nekih pjesnika ide tako daleko da ponekad više prešute nego izreknu. Pjesnik Günter Eich kaže: »Osjećam određenu srodnost pjesama s kineskim znakovljem za pismo u kojima je sažet smisao,

jer Kinezi riječi ne izražavaju abecedom ili glasovno, nego slikom, što znači krajnjim shvaćanjem«. Bitna je karakteristika pjesme da voli prekinuti svoj ispovjedni tok ili da u njemu preskače. Kaže se da poezija poznaje takozvana prazna mjesta. Takvu osobinu pjesnika mogli bismo nazvati umjetničkom slobodom. Pritom više nije riječ o eliminiranju svega suvišnog u pjesmi, nego o pjesnikovu pokretu kojim zove ili prisili čitatelja da informacijske praznine u tekstu napuni svojom vlastitom maštom. Drugim riječima, pjesma je već po svojoj prirodi poziv k reproduciranju pjesničkog teksta i njegove sudbonosne priče. Pjesnik s praznim mjestima upućuje čitatelja u nepoznatu zemlju kao turističkog vodiča: prije ili kasnije nastane sklad među uputama na zemljovidu i stvarnim putovima u nepoznatoj zemlji. Svakom pročitanoj rečenicom tada naša slika o prikazanoj stvarnosti postaje gušća, na začuđujući način s više praznina. Svaki put kada se književni tekst u čitateljevoj mašti sastavlja u svojoj stvarnosti, uspostavi se samo u jednoj među mnogim svojim mogućim varijantama.

Edvard Kocbek 1904. - 1981.

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Marijana. Udata sam i majka dvoje djece. Završila sam za prvostupnicu poslovne ekonomije 2008. godine. Nikada nisam mislila da ću pisati poeziju, čak ni u snu. No 2018. godine jednostavno sam dobila inspiraciju na poslu i napisala svoju prvu pjesmu. Nastavila sam pisati i dalje jer mnogo mi znači podrška obitelji, prijatelja i svih koji čitaju moje pjesme. Želim da im moji stihovi budu podrška i nada u ovom surovom svijetu i uvijek ću pisati upravo zbog toga.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od 2018. godine što i nije toliko veliko razdoblje do danas.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva i zašto?

Najdraža knjiga mi je „Neman u gradskom parku“, Maja Gluščević. Tu knjigu i dan danas imam na svojoj polici. To je knjiga za djecu, no mene to ne sprječava da je pročitam ponekad i sada kada sam odrasla. Volim bit te knjige- radi se o djevojčici koja ima naizgled opasnog psa i svi susjedi se žale kako ima zvijer sve dok se jednom ne pokaže drugačije. Tada shvate da su bili u krivu i da se ne može procjenjivati životinje samo po izgledu nego i po ponašanju, ako ih vlasnik uči dobro, dobro će i biti. Tako je i s ljudima, nikad ih ne procjenjujem po izgledu nego po ponašanju.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene postalo toliko značajno da više i ne znam prestati pisati. Pisanje je moja velika ljubav i strast, ne znam kako sam dosad i mogla bez pisanja.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju pronalazim u ljudima, događajima oko sebe, gotovo u svemu. Nije rijetko da me inspirira netko iz okoline i dobije baš pjesmu koju mu/joj posvetim.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Zasad nemam niti jedno samostalno djelo objavljeno, sudjelujem u zajedničkim zbirkama poezije. Planiram objaviti samostalnu zbirku pjesama koja će se zvati Ljubav s velikim Lj. Ne mogu ročno reći kada će to biti, skupljam za nju pa kada skupim objavit ću sigurno.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem većinom poeziju, no počela sam dvije priče za djecu koje bi trebala uskoro i završiti, kratke su.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moji radovi se mogu naći u zajedničkim zbirkama u izdanju Diligo Libera, također i na mojoj stranici s

pjesmama na Facebooku koja se zove Marijana Ižaković-Što je pjesnik htio reći?

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Mislim da svatko tko ima inspiraciju i voli pisati treba to i činiti. Štoviše, volim što ima puno pjesnika na Facebooku i trebamo ga preplaviti pozitivnim riječima. Mislim da trebaju slijediti svoje snove, a ako su to pjesme neka ih pišu što više.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Mislim da nije u redu uzeti nečiji tekst, prepisati ga i potpisati sebe. To ne bih nikada učinila, kao što znam da ne bi nijedan pravi pjesnik.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Teško mi je izdvojiti bilo koga od domaćih autora, puno ih cijenim tako da ne mogu izdvojiti jednu osobu. Ne smatram nikoga svojom konkurencijom nego ih gledam kao kolege i prijatelje. Svatko ima svoj stil pisanja i nismo si konkurencija nego čak možemo zajedno sudjelovati u raznim projektima kako bi se što više čitalo pisanih djela.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži mi je nekako pjesnik Antun Branko Šimić, njegove su mi pjesme posebne. Pisao je skroz drugačije od mene i to mi se baš sviđa. Najomraženijeg autora nemam.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Jesam, upoznala sam neke od naših autora. Izdvojila bih Ivanu Nemet, o kojoj sam stekla samo pozitivne dojmove. Kod mene ne utječe osobnost autora na to hoću li ja čitati ili ne neku knjigu nego zanima li me ta tema ili ne.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Mislim da knjiga bude toliko kvalitetna da joj ni vrijeme ne može ništa i tada postaje klasik.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Zasad ne postoji takva knjiga.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Vjerujem da se gleda kako se njegova djela prodaju, koliko su čitana, koliko se posuđuju u knjižnici, koliko je zapravo tražen sam autor. Tako on nekako onda postaje priznat, to je bar moje mišljenje. Znam da nisu svi autori jednako priznati i ne smeta mi to. Svaki autor ostavlja svoj pisani trag koji će netko čitati.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Trebalo mi je sigurno nekih 2-3 mjeseca da bih javno objavila nešto. Nitko nije znao da ja pišem pjesme osim mojih tadašnjih prijatelja na poslu, nekako su me oni i nagovorili da to objavim. Iako više ne radimo zajedno za to sam im uvijek zahvalna.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Pjesmu brzo napišem jer mi inspiracija dođe u trenu, no priče teže jer se treba odvojiti više vremena. Počela sam pisati dvije prošle godine i nisam još završila tako da treba jako puno truda i vremena.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Puno lakše je napisati pjesmu jer roman ima cijelu priču i tijek događaja.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Sjećam se kao da je bilo jučer- jesen 2018. sam napisala prvu pjesmu posvećenu mom tadašnjem timu na poslu. Napisala sam pjesmu rukom na A4 papir i buduću da ih je bilo podosta kopirala je svima i podijelila ujutro. Prvo su mislili da ja inače pišem, no dok sam rekla da je to prva pjesma koju sam napisala malo su se iznenadili i tražili da je pročitam. Taj prvi pljesak mi je toliko značio, dan danas ga nosim u srcu kao i njih sve iako ne radimo više zajedno. Ostala mi je lijepa uspomena.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Meni je puno draži tiskani oblik knjige, to mi ništa ne može zamijeniti. Naravno, pročitam ja i online koji blog, no najdraži dio mi je kada okrećem stranice knjige što nije moguće osjetiti u digitalnom obliku. Imam svoju stranicu na Facebooku kao što sam ranije spomenula.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam koliko stignem od drugih obaveza. Volim čitati pjesme od mojih prijatelja pjesnika, a isto tako i romane raznih tema no najdraže su mi nekakve romantične priče.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Činjenica jeste da se manje nagrada dijeli nepoznatim autorima, no vjerujem da će se to promijeniti s vremenom.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Prva reakcija je da budem tužna zbog nepravde no onda shvatim da ne mogu promijeniti ljude. Znalo se dogoditi da netko preuzme zasluge za nešto što sam ja učinila, no nisam se nikada živcirala zbog toga što ne trebam nagrade da bih se dobro osjećala. Najveća nagrada mi je ljubav koju dobivam, a to mi nitko ne može uzeti.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Voljela bih da se malo više pažnje posvećuje našim autorima jer trebamo čuvati pisanu riječ na hrvatskom jeziku.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Teško mi je opisati samu sebe, ovo mi je teže pitanje i od onih na ispitu. Napisat ću ono što drugi govore za mene, a to je da sam emotivna, vesela i dobra. Nepravda me smeta, zna me rastužiti, no shvatim da tu ne mogu ništa, postoji Netko veći od nas i on sve vidi, to me tješi.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Vesele me sitnice-kada su moji prijatelji i obitelj sretni i ja sam. Rastužuje me najviše kad vidim da su u ovom svijetu i dalje neka djeca gladna, žedna i nemaju obitelj, to mi baš tjera suze na oči.

28. Postoji li nešto što vas izbacilo iz takta?

Jako teško me je izbaciti iz takta, no najčešće to bude nepravda, laž.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Naravno da se promijenilo dosta toga. Sada postoji i e-čitač knjiga, knjige u pdf formatu i slično. Znači, ne moraš imati knjigu u fizičkom obliku da bi je čitao. Iako, meni nikad sva ova tehnika ne može zamijeniti korice knjiga.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

„U svakom zlu neko dobro.“ Pokušavam uvijek naći nešto pozitivno koliko god bilo negativno ili sl.

I sad brzinski odgovori: (odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino *Kino*
2. Vino / pivo *Vino*
3. Restoran / piknik *Piknik*
4. Trčanje / spavanje *Spavanje*
5. Mačka / pas *Pas*
6. Samoća / društvo *Društvo*
7. Putovanje / dom *Dom*
8. Društvo / obitelj *Obitelj*
9. Film / knjiga *Knjiga*
10. Selo / grad *Selo*

Marijana Ižaković rođena je 1986. godine u Vukovaru. Završila je osnovnu školu u Kloštru Podravskom, a srednju ekonomsku školu u Vukovaru. Na sveučilištu u Dubrovniku završila je za prvostupnika poslovne ekonomije. Od 2018. godine počinje pisati poeziju. Do danas sudjeluje u mnogim zajedničkim zbirka u izdanju **Diligo Libera** U rujnu 2020. godine osvaja drugo mjesto na Festivalu *Da se ne zaboravi* s pjesmom *Moj Vukovar*. Živi u Nuštru. Sretno je udata i majka dvoje djece. Podršku u radu pruža joj i obitelj, čija ljubav za nju ima veliki značaj. Uskoro izlazi Marijanina prva zbirka poezije "Ljubav s velikim Lj" u izdanju Diligo liber-a.

Bibliografija

1. Biseri na dlanu (zajednička zbirka)
2. Jesenja sonata (zajednička zbirka)
3. Otisci naših stopa (zajednička zbirka)
4. Proljetna rapsodija (zajednička zbirka)
5. Dodir jeseni (zajednička zbirka)
6. Poezija u doba korone (zajednička zbirka)
7. Na dlanu darovano (zajednička zbirka dječje poezije)
8. Stihovima okrunjeni 2 (zbirka poezije izabranih autora)
9. Miris zime (zajednička zbirka)
10. Vidljivi tragovi stiha (zajednička zbirka)
11. Buđenja stiha (zajednička zbirka)
12. Simfonija ljeta (zajednička zbirka)
13. Lice pjesnika (zbirka poezije izabranih autora)
14. Pjesmarica Da se ne zaboravi (zajednička zbirka domoljubne poezije)
15. Pjesme za usnule boeme, post mortem (zajednička zbirka poezije posvećena preminulim pjesnicima)
16. Želim samo osmijeh (zajednička zbirka dječje poezije)

Online škola

Sinus, kosinus pa tangens

Iz vedra neba što je kemijski reagens?

Došle su i kemijske jednadžbe

Ajme meni, izgleda formula kao nekakve vradžbe.

Fizika će opet što je sila, a što teža

A ja se pitam gdje je između škole i odmora ravnoteža?

Nekakve simpatije me na Instagramu prate

A nikako da nam distancu maknu i normalu vrate.

Malo nam je prava, malo online škola

Pitam se kako izgledaju pisana slova.

Ali ne pitam se s kim ću u klupi sjediti

Nemam te slatke brige.

Samo da mi je opet s prijateljima biti

Družiti se lijepo kao prije

Cijeli odmor se od srca smijem.

Hoće li sada sve online biti

Hoćemo li ikad normalno živjeti?

Eh, nekad je za nas djecu škola bila velika briga

No ova korona je za nju dječja igra.

Marijana Ižaković

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Ja sam Ivana Nemet. Imam 29. godina, majka dvije kćerke Petre i Ane. Živim u srcu Slavonije, u prekrasnom Đakovu.

2. Koliko dugo pišete? Što za vas znači pisanje?

Pišem otprilike 3 godine. Pišem isključivo jer me to čini sretnom i na neki način time uveseljavam druge ljude.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva i zašto?

„Pahuljica“ – poučena knjiga koja uči djecu o recikliranju i važnosti očuvanja prirode.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Za mene pisanje znači izražavanje osjećaja kroz pisanu riječ i samim time mi predstavlja drugi način života.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju pronalazi prvenstveno u ljubavi, mojim kćerima, te svime što me okružuje.

6. Koliko ste do sada objavili djela? A koliko ih imate u planu objaviti? Ako ne, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Do sada sam sudjelovala u 14 zajedničkih zbornika poezije.

Prvi zajednički zbornik poezije je bio 2019. godine „Biseri na dlanu“ u nakladi **Diligo Liber**. Nakon toga su uslijedili zbornici „Jesenja sonata“, „Stihovima okrunjeni“, „Proljetna rapsodija“, „Na dlanu darovano“, „Poezija u doba korone“, „Harmonija ljetnih misli“, „Dodir jeseni“, „Nedovršena priča“, „Vidljivi tragovi stihova“, „Miris zime“, „Lice pjesnika“, „Buđenje stihova“ i „Simfonija ljeta“.

Za sada nemam ništa u planu, ali kroz dogledno vrijeme planiram samostalnu zbirku poezije.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Osim poezije pišem i prozu. Kratke pričice nadahnute raznim životnim situacijama.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Kod mene na Facebook profilu i u NSK u Zagrebu.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima? Što mislite o njima?

Meni je to lijepo. S obzirom na situaciju u svijetu poezije tako neafirmirani autori dolaze do izražaja, a osim toga, nastaju lijepa poznanstva. Možemo reći da poezija povezuje ljude.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta? Što mislite o tome?

Osobno to je ružno. Svi pišu emocijom i unose osjećaje u pjesme, pa slobodno mogu reći da je to krađa tuđih osjećaja.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Nemam favorita, svi pišu različitim stilom. Zapravo trebalo bi nam se sviđati djelo, a ne autor. Ne smatram nikoga konkurencijom jer u poeziji tome nema mjesta.

12. Koji vam je najdraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži pisac mi je Ivo Andrić, a najomraženijeg nemam.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznala sam dosta domaćih autora koji pišu različitim stilovima, naravno svi oni imaju svoje stavove. Najbitnija mi je kvaliteta pjesme.

14. Što mislite kako knjiga postaje klasik?

Knjiga postaje klasik zbog kvalitete, naravno tu je važan i marketing.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život i koja?

Prva zajednička zbirka u kojoj sam sudjelovala, ona je promijenila sve.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Kao što sam gore navela bitan je marketing i mislim da tako postaju poznati. I kvaliteta odigra svoju ulogu jer dobar glas daleko se čuje. Ne smeta mi što nisu svi autori jednako priznati, smatram da svi imamo svoju ulogu u pjesničkom svijetu, samo ju moramo znati odigrati.

17. Koliko vam je vremenski trebalo da objavite nešto javno?

S obzirom na Facebook profil nije mi trebalo dugo, a prvo tiskano djelo čim sam vidjela natječaj **Diligo Libera** odmah sam poslala 3 pjesme i nakon toga je sve krenulo.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Sve ovisi o inspiraciji. Ako imam inspiraciju pjesma nastane u nekoliko minuta. Ako nemam inspiraciju treba .

mi i do sat vremena, ali onda kao takva gubi na kvaliteti

19. Je li lakše napisati pjesmu ili roman?

Pjesmu, pjesma nastane u roku od dvije minute, bitna je inspiracija.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Nažalost ne sjećam se jer su moje prve pjesme nastajale još u osnovnoj školi, ali se sjećam tematika pjesama. Između ljubavnih pisala sam i zavičajne, šaljive...

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Možda ću zvučati staromodno, ali više volim tiskani oblik. Nema boljeg osjećaja kada knjigu uzmete u ruke i znate da u rukama držite kreaciju koje ste i vi sudionik.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Iskreno, čitam samo pjesme i kraće priče. Sva ostala duža djela mi ne drže pažnju.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Smatram i ponekad se čini da je tako, ali svi mi imamo svoje mjesto pod suncem.

24. Što biste učinili da saznate da je netko nezasluzeno dobio neki nagradu koja je bila namijenjena vama?

Nedvojbeno bila bih razočarana i ljuta.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Ne smeta. Tko god želi može privući pažnju na sebe, nekada je to teško jer se u današnje vrijeme sve svodi na novac i ime.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Ja sam jako emotivna osoba, brzo se vežem za ljude. I dosta brzopleta. Nepravdu ne volim i pokušavam ju spriječiti.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Vesele me moje dvije kćerke i svaki novi dan koji donosi pregršt zanimljivih događaja s njima. Rastužuju me nepravda, laž i kada znam da na svijetu postoje gladna i ostavljena djeca.

28. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Kao što sam već navela. Nepravda.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Promijenilo se dosta toga. Elektronika polako zamjenjuje tiskana izdanja.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni moto ili citat?

„Nikada nemoj odustati od ljudi do kojih ti je stalo.“

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino - *Kino*
2. Vino / pivo - *Vino*
3. Restoran / piknik - *Piknik*
4. Trčanje / spavanje - *Trčanje*
5. Mačka / pas - *Pas*
6. Samoća / društvo - *Društvo*
7. Putovanje / dom - *Dom*
8. Društvo / obitelj - *Obitelj*
9. Film / knjiga - *Film*
10. Selo / grad - *Selo*

Ivana Nemet rođena je 5. veljače 1992. godine u Zagrebu. U Sesvetama odrasta i završava osnovnu školu. Srednju školu završava u Zagrebu gdje se i zapošljava. Nekoliko godina poslije udaje se, te seli 2012. godine u Budrovce, kraj Đakova, gdje osniva obitelj. Danas je Ivana majka dvije kćerke, Petre i Ane. Prva djela je objavila 2019. godine u zajedničkoj zbirci "Biseri na dlanu" u izdanju izdavačke kuće **Diligo Liber**. Do sada je sudjelovala u četrnaest zajedničkih međunarodnih zbirki pjesama. Dobitnica je nekoliko priznanja i diploma za svoj umjetnički izričaj. Ivana je i član kluba mladih pisaca „Tinta“ koji djeluje u sklopu Gradske knjižnice i čitaonice Đakovo. U slobodno vrijeme piše poeziju, a inspiraciju koja dolazi spontano pronalazi u svakodnevnom okruženju.

DOSTA

Dosta mi je čokolade.

Tih tamnih kockica kojima tugu potiskujem,
jedem jednu po jednu kao da ću pojesti
sve one kilometre koji nas razdvajaju
zbog kojih uopće ne spavam,
pa se noću nebu tužna zamjeram,
a jutrom umorna oprost tražim.

Ma dosta mi je i one ruže što ne vene
koja umotana stoji u zgužvanom papiru
u kojem je napisan stih da znam da si uz mene.

Dosta mi je i ove tuge koju krijem po džepovima duše
kako ne bi izašla iz očiju u obliku suza,
ne želim da svi vide kristale slabosti.

Dosta mi je i da tebe krijem,
da na pitanja o tebi samo rukom odmahujem,
a na spomen tvoga imena
da prikrivam knedle koje gutam
dok mi srce hoće iskočiti iz grudi.

Dosta mi je više i ove patetične poezije
koja svakim stihom produbljuje ranu na duši,
prokleta boli poezija i sjećanje na onu jesen
kada je kiša ispisala stihove ljubavi u srcu,
baš onom srcu koje prvo laže samo sebe,
a onda laže i sve druge!

Dosta mi je svega!
Samo želim ponovo onu kišnu jesen
i jedan kalendar u koji ćeš svakim danom upisivati
zagrljaj, dodir, drhtaj... ljubav.

Ivana Nemet

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Moje ime je Karmen Han, majka sam i supruga. Živim i radim u Zagrebu.

Slobodno vrijeme provodim u prirodi, šetam i čitam.

Pišem poeziju.

2. Koliko dugo pišete?

Od osnovne škole, nakon toga uslijedio je period duže pauze, sve do 2013 godine kada sam se vratila poeziji.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Djevojčica sa šibicama. Prepuna emocija. Usamljenost, sreća, tuga, skromnost, ljubav, nada, vjera. U danima kada se pale lampice, poslužuju delicije i grije ljubav obitelji, lijepo je sjetiti se onih koji ne osjete isto. Pomoći kako tko može, ponekad je dovoljno ugrijati nečije srce, toplim riječima.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene osjećaj, povezanost s mislima. Volim taj osjećaj, kada misao zabilježim, posložim i pročitam. Pisanje je razgovor sa sobom.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiracija je posvuda. U prirodi, u koraku, pogledu, osmijehu. U danu i u snovima.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Do sada sam objavila dvije samostalne zbirke i 13 zajedničkih.

Nadam se i trećoj zbirci..

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem poeziju.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Pjesme objavljujem na Facebooku i u zajedničkim zbirka.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Drago mi je da nas ima u tolikom broju, pjesme putuju svijetom i nose ljubav. Možda svijet postane bolje mjesto.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Čitala sam o tome. I žao mi je kada se to dogodi. Ne znam zašto to rade.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Ima sjajnih pjesnika, puno njih. Ne gledam na nikoga kao na konkurenciju. Ne razmišljam u tom smjeru.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Nemam najomraženijeg. Postoje otvoreniji i zatvoreniji autori i ja to poštujem.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Ponekad osobnost i prevari. Zato čitam.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Mora ostaviti trag pa ako se još i akademici slože, to je to. Rekla bih.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Ne znam da li je utjecala, možda, ali pročitala sam je nekoliko puta "Tihi zov Australije" Marlo Morgan.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Nisam upoznata s time pa ne mogu komentirati.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Sve je išlo jako brzo. Nakon što sam odlučila da to želim.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Ovisi i ne razumijem zašto je tako. Ponekad napišem pjesmu u 10 min, a ponekad traje par dana da mogu reći, evo je.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Ne znam, pišem samo pjesme.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

U osnovnoj školi 5. razred uoči Univerzijade; "Zagi zove da ga love
On bi htio puno love."

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Draži mi je tiskani oblik. Danas u svijetu tehnologije, digitalne knjige su dostupnije i to je sjajno.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam, volim gotovo sve žanrove. Ovisno o raspoloženju.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Nepoznati autori imaju svoj svijet. Živio Facebook. Ja sam sretna i s diplomom.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Bila bih povrijeđena i napisala pjesmu o tome.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

To bi se moglo riješiti. Evo predlažem, u knjižnicama prilikom posudbe knjige, predložiti/ponuditi i knjigu našeg autora.

Ja bih je pročitala.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Mislim da sam jednostavna i prilagodljiva, pomalo zatajna. Smeta mi nepravda, da. Ako ne mogu utjecati, odbolujem u tišini. Ako mogu utjecati, trudim se da se ispravi.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me sreća mojih najmilijih. Rastužuju me ružne vijesti, iskrivljene vrijednosti i zanemarivanje ljudi.

28. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Potres.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Ne znam.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

S vjerom u srcu
čuda su moguća
Ime nose lijepo- Nada

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino *Kazalište*
2. Vino / pivo *Pivo*
3. Restoran / piknik *Piknik*
4. Trčanje / spavanje *Spavanje*
5. Mačka / pas *Mačka*
6. Samoća / društvo *Samoća*
7. Putovanje / dom *Putovanje*
8. Društvo / obitelj *Obitelj*
9. Koncert / kazalište *Koncert*
10. Film / knjiga *Knjiga*
11. Selo / grad *Selo*

Karmen Han (Poljak) rođena je u Njemačkoj, 11. veljače, 1974. godine. Srednju školu završila je u Zagrebu gdje živi s obitelji, sinovima i suprugom. Radi u Erste Card Clubu. Voli prirodu u kojoj često i boravi. Inspiraciju za pjesme pronalazi u prirodi, u društvenim događanjima te nastoji pretočiti emocije u pjesmu. Pjesme objavljuje na društvenim mrežama.

2020 godine, objavila je u vlastitoj nakladi prvu zbirku "Vatromet emocija putopisi jedne duše". Do sada je sudjelovala u 12 zajedničkih zbirki poezije. 2021 godine objavljuje svoju drugu zbirku poezije "Pjesma na dar" nakladnika Kultura snova čiji je i član.

MIRIS JUTRA

*Nebo je razlilo svoje boje
Novo jutro prikrada se
Tiho ulazi na prstima
U kapima kiše odjeva dan*

*Prolijeva se putevima žednim
Ispucaloz zemlji poklanja dah
Iz očiju sreća izlazi
Život se ponovno rađa*

*Naborane ruke, rane liječe
Predaju se kišnim kapima
Ona sve jače uranja u pore
I dan ponovno miriše*

09.09.2013.
Posvećeno tati

*Nismo rekli
Tvoje ruke, meke i tople
Ne mogu više da me grle
Moje ruke i pogled tebe traže.
Tebe nema više
Pišem, a suze teku.*

*Ne vidim oči pune snage.
Trenutak tišine guši i ostavlja tragove u dubini duše.
Nismo rekli zbogom jer jednom, opet...
Vidimo se!*

*Sa oblakom milosti
Život postaje glasniji
I diše zvukom poklonjenog jutra*

*U njemu se ogledaju pogledi
Dok lice svoje dlanovima traži
Da mu se vrati osmijeh izgubljeni
Osmijeh što životom zrači*

Karmen Han

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Manuela Brčina, rođena sam 14.06.1995 u slavonskom gradu Vinkovci. 2015 sam završila srednju medicinsku školu u Zadru i stekla zanimanje za medicinsku sestru. Iste godine napustila sam Hrvatsku i preselila se u Njemačku. U Njemačkoj živim, radim i kreiram svoja djela. Moja najveća ljubav je pisanje. Pišem rekla bih od kada sam naučila prva slova pisati. Ali prve stihove napisala sam u 5 razredu osnovne škole na satu hrvatskog jezika. Pišem prozu i poeziju, U Travnju 2021 otvorila sam blog POETESA gdje se mogu pročitati neka moja djela. Autorica sam prvijenca POETESA "Mi tragači sreće" koji izlazi ove godine. Uz to i dalje pišem pjesme i priče i sudjelujem u zajedničkim zbirka do sada je to bilo 5 prekrasnih zbirki gdje je svaka na svoj način posebna.

2. Koliko dugo pišete?

Počela sam pisati u osnovnoj školi proljeće 2006. 2007 napisala sam svoju prvu pjesmu i predstavila se s njom ispred pjesnika koji je tada bio gost u našoj školi...

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Nemam najdražu knjigu, imam paletu njih koje su mi bile kao najbolji prijatelj u nekim epizodama života. Svaka je ostavila nešto iza sebe.

4.Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisati i pisanje za mene predstavlja slobodu. To je vrijeme gdje mi papir postaje najbolji prijatelj, a misli se pišu ostavljajući tragove. Nazvala bih to moje vrijeme.

5. *Gdje pronalazite inspiraciju?*

Na pitanje gdje pronalazim inspiraciju odgovorit ću u svemu. Život, životne situacije, bolnica, vrijeme, godišnja doba, ljudi, okruženje, glazba, različitosti. I mogla bih tako do sutra nabrajati. Sve je moj odgovor.

6. *Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?*

Do sada sam sudjelovala u zajedničkim zbirka koje izdavačka kuća **Diligo Liber** raspisuje ukupno njih 5. Autorica sam prvijenca *POETESA Mi tragači sreće* koji izlazi ove godine upravo u izdanju **Diligo Libera**. Samo ću reći da vrijedno radim i pišem roman koji će s vremenom ugledati svjetlo dana. I na kraju mogu reći da će to biti mnogo književnih djela što poezije što proze i romana

7. *Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?*

Pišem poeziju i prozu.

8. *Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?*

Moji radovi se mogu pronaći na blogu POTESA, Instagram profilu koji nosi isto ime kao blog, ostali radovi mogu se pronaći u zajedničkim zbirka.

9. *Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?*

Facebook ima svoju dobru i lošu stranu. Da živimo u svijetu gdje je očito popularno biti pisac i gdje svi to žele biti misleći da je to lak posao i da će tako doći do zvijezda. Zaboravljaju nažalost vrijednost svega toga i ono da se malim koracima dolazi do velikih ciljeva, da iza svega toga ne stoji sjedenje i čekanje nego rad i rad, kreativnost a prije svega ljubav koja je utkana ne u samo moja djela nego i u druga mnoga. Facebook je preplavljen takvim zamaskiranim pjesnicima i piscima koji su naučili stisnuti dugme kopiraj a nemaju snagu uzeti olovku ili pero u ruku i napisati jednostavnu rečenicu ili samo misao. Ja sam uz Facebook otkrila divne pisce koji pišu iz duše za koje je kopiranje i krađa nepoznanica, ali nažalost opekla sam se i na one pisce druge vrste i na mnoge lažne stranice. Svi misle *pisac ih pa što je to*, ali malo njih zna da se samo prave riječi čuju nadaleko.

10. *Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?*

Što se tiče otuđivanja i krađe drugih djela to nikada nisam podržavala niti će se moje mišljenje o toj temi promijeniti. Nažalost to sam osjetila na svojoj koži i susrela se s time. Reagirala sam na vrijeme, prijavila i povukla se. Živimo nažalost u svijetu kopija i duplikata. Žalosno i tužno.

11. *Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?*

Od domaćih autora nemam konkurenciju. Za mene brojke nisu nikakav predstavnik. Za mene je svako djelo posebno na svoj način i svako od njih ima notu nečega što ga posebnim čini. Ne smatram nijednog pisca konkurencijom. Svako od nas ima svoj pogled na svijet pa tako i u svijetu pisanja.

12. *Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?*

Za sada nisam pronašla odgovor na ovo pitanje. Čitam autorska djela i teme koje volim.

13. *Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?*

Uživo nisam upoznala, ali volim tematiku romana Kristine Koren Kudelić i temu poezije Marijane Ižaković.

14. *Što mislite, kako knjiga postaje klasik?*

Knjiga klasik je za mene ono djelo koje je pokrenula mnoga razmišljanja, postala inspiracija, gdje su se između redova mnogi pronašli. Knjiga koja se čita bez obzira na to što vrijeme prolazi i što se trendovi mijenjaju. Klasik je knjiga koja nije izgubila sjaj nego živi. Za mene su to ruski klasici kojima se često vraćam i uvijek nešto novo između redova pronađem.

15. *Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?*

Mnogo sam knjiga pročitala i svaka od njih je ostavila trag mom životu, mnoge su mi bili poput znakova na putu koje sam sljedila. Od svih bih izdvojila knjigu koju sam čitala 2020. godine PUT U SREDIŠTE DUŠE.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Puno je faktora koji utječu na to tko će biti priznat. Ima mnogi književnika koji su i više nego priznati, a da se mene pita nisu zaslužili. A ima i oni drugih koji su zaslužili a još uvijek to nisu. Ali s vremenom sve dođe na svoje. Čovjek treba biti strpljiv, nije lako ali se na kraju krajeva isplati.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Objaviti djelo preko noći nije moguće. Dosta je trebalo vremena da uopće svoja djela počnem objavljivati na socijalnim mrežama, ali kad to preskočimo; za moj prvijenac trebalo mi je godina dana dok sam sve osmislila kako će izgledati, a onda sam svoje djelo pustila da se počinje ostvarivati. Poseban osjećaj.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Ovisi, pjesma se zna nakon 30 minuta roditi, priča sat vremena, a kostur jednog romana ili djela mjesecima.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

I jedno i drugo ima svoju čaroliju posebnosti. Pjesma je jedno, roman drugo. Kod mene oboje zauzimaju isto mjesto.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Moja prva pjesma napisana je 2007. godine, zvala se *Sreća*, bila je upravo njoj posvećena i trenutku gdje možemo sreću pronaći. Pročitala sam je ispred grupe ljudi u jednoj školskoj učionici pored mene je sjedio pisac, gost koji je posjetio našu školu. Toga dana pjesma o sreći bila je potpisana s njegove strane uz ono "čestitam ". Bila je riječ o Titu Bilopavloviću. I dan danas imam taj papir na kojem je napisana moja prva pjesma

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Ja se odlučujem za tiskani oblik djela. Uz to imam svoj blog i razmišljam o svojoj stranici.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Jako volim čitati i čitam često. Na pitanje što volim čitati tu se svašta može naći od povijesnih, ljubavnih, životnih, pustolovnih romana, do trilera krimića, poezije. Čitava paleta pisanih tragova.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Ne znam kako je bilo prije, ali mislim da se s vremenom situacija poboljšala. Svijet je napredovao i mnoge mogućnosti su se otvorile. U svom tom procesu važno je da autor zna i da je svjestan što to za njega zapravo znači. Tko god hoće i spreman je postati pisac i voli to, za njega će se uvijek naći mjesto pod zvijezdom u ovom nimalo lakom okruženju.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Teško pitanje, tuga bi postala postojana i pitanja bez odgovora bi se nizala, ali nepravda bi gubila na sjaju. Pustila bih taj događaj iz svog života i krenula dalje. Novo djelo koje će sve oboriti s nogu i koje će zasjati i nadmašiti ostalo.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Da pomalo, moje mišljenje je to da ima toliko potencijalnih književnika, ali da je potrebno nešto što će ih gurati naprijed, a ne unazad.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Osoba sam koja ispoštuje dogovor. Povjerenje je kod meni sve. Nepravda e ona je ta koju ne volim iz dna duše i još uvijek nisam pravo rješenje za nju pronašla.

Ali vjerujem u ono da sve ima svoj rok trajanja pa tako i ona.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Puno stvari me u životu veseli moji tekstovi bila to proza ili poezija, obitelj ,prijatelji, proživljeno i nadolazeće, puno toga. A ta nepravda iz prošlog pitanja je ta koja me rastuži i ono kad netko preko tuđe muke i rada dođe na kratko do cilja ali se brzo izgubi jer nije tome dorastao.

28. Postoji li nešto što vas izbacila iz takta?

Kada netko moj rad u krivom kontekstu priča kako bi sebe u lijepo svjetlo prizvao, i izvlačenja.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Ne znam. Vjerojatno je.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Zašto gledati granice, kad mogu nove horizonte otkrivati..

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

- 1.Kazalište / kino *Kino*
- 2.Vino / pivo *Vino*
- 3.Restoran / piknik *Piknik*
- 4.Trčanje / spavanje *Trčanje*
- 5.Mačka / pas *Pas*
- 6.Samoća / društvo *Društvo*
- 7.Putovanje / dom *Putovanje*
- 8.Društvo / obitelj *Obitelj*
- 9.Film / knjiga *Knjiga*
- 10.Selo / grad *Grad*

Manuela Brčina rođena je 1995 godine u Vinkovcima. Završila je medicinsku školu u Zadru i s time stekla zanimanje medicinska sestra. Već duže vrijeme živi i radi u Njemačkoj. Autorica je zbirke poezije *POETESA Mi tragači sreće* koji je ujedno i njen prvijenac. Njena djela se mogu pronaći i u zajedničkim zbirka gdje je ostavila svoj trag. Osim što piše svoje slobodno vrijeme posvećuje i ostalim umjetničkim tehnikama kreirajući. Ujedno vodi i blog *POETESA* gdje se mogu naći mnoge priče ove mlade autorice. Za sebe kaže da je Poetesa, a sloboda njen omiljeni stil pisanja.

KOFER ŽIVOTA

*Sve uspomene
sva sjećanja
pisane tragove
riječi bez naslova
spremit ću u kofer života
spremit ću ga na neko mirno mjesto
gdje snovi još uvijek žive
tamo gdje sjećanja ne blijede
negdje u prikrajku pored šarenog kaputa
hladnih tonova
koji je simbol dobrih vedrih vremena
s pokojom usputnom olujom
negdje između stvarnosti i mašte
na mjesto gdje je vrijeme stalo*

*tamo gdje ljubav vlada
tamo gdje se dan budi sa zrakom sunca
a noć
sniva na jastucima od zvijezda...
Tamo gdje sutra ne postoji
tamo gdje svaki dio ima svoju
vrijednost i živi*

Manuela Brčina

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Luka Foro, dolazim iz mjesta Sukošan, rođen sam na prvi dan ljeta, 21.6.1997. godine u Zadru.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od 2014. godine.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Miro Gavrana – Zaljubljen do ušiju. Prva knjiga za one koji su zaljubljeni, Hahaha.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene uz trening i molitvu terapija, a pošto živimo u svijetu koji je totalno naopak, treba imati "ispušni ventil", al' pozitivni.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Najviše kada čitam ili kada slušam glazbu, al' to mora biti rock.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Objavio sam 2019. godine prvu zbirku poezije "Tišina pod smokvom" u nakladi "Žene u domovinskom ratu Zadar", zahvaljujem se članovima te udruge i nekoliko zajedničkih zbornika. Ove godine izlazi druga zbirka poezije "Izgubljeni rock and roll" u izdanju **Diligo liber**.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

U zadnjih god, dana malo se "igram" s prozom, al kako mi dalmatinci kažemo "laganini" za sad.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

U gradskoj knjižnici Zadar, Znanstvenoj knjižnici Zadar, Gradska knjižnica Belišće, Nacionalna i Sveučilišna knjižnica u Zagrebu. I nešto po grupama po Facebooku.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Ja sam za druženja i podrške, a ne za tračeve što ih ima nažalost jako puno.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

To znači, ako se krađu tuđa djela ti si prazan čovjek bez duhovne i intelektualne zrelosti.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Nikoga ne smatram konkurentom, a favorita nemam svi su odlični.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Pokojni Vlado Gotovac, veliki div hrvatske književnosti. Najomraženiji? Nema.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznao sam. Ne znači, ako iz očiju ne isijava mržnja.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Većina kaže, da je klasik kada autor knjige umre. Ja se ne bih složio s tim. Klasik je za mene svaka dobra knjiga, jer za taj proces treba puno rada i znoja.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Branimir Čakić – Divovi i Bunari i Biblija.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Ima jako puno autora koji zaslužuju dobiti svojih 5 minuta, a i pisci nisu neke "zvijezde" kod nas, jedino ako si član neke jake stranke (da ne duljim).

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

4 godine.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Prva zbirka poezije "Tišina pod smokvom" se pročita za

sat i pol, ali ja sam nju pisao 3 mjeseca, i znalo bi se dogoditi da bih zaspao za laptopom. Kako kaže jedna poslovice "Da bi kokodakao prvo moraš snijeti jaje".

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Ništa nije lagan zadatak.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Samo ću reći, da je osoba sad na boljem mjestu.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Blogovi su mi simpatični. Preferiram tiskani oblik, to je kao vođenje ljubavi.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Naravno. Osim poezije, povijesne i krim romane, a i nađe se koji SF.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Ne bih to komentirao.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Ne znam.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Meni smeta što nema više emisija o kulturi, a uvijek se forsira politika i crna kronika.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Neka vam drugi kažu kakva sam osoba. Boli nepravda.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me moja obitelj, to što sam zdrava osoba, i prijatelji koji su mi podrška. Rastužuje me nasilje u

obitelji, mito i korupcija. Zapravo to me ne rastužuje to me čini bjesnim.

28. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Jako sam smirena osoba, rijetko planem.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Promijenilo se jako puno toga, sada se može sve pronaći na internetu.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Uzdaj se u Krista.

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino *Kazalište*
2. Vino / pivo *Pivo*
3. Restoran / piknik *Piknik*
4. Trčanje / spavanje *Oboje*
5. Mačka / pas *Pas*
6. Samoća / društvo *Oboje*
7. Putovanje / dom *Dom*
8. Društvo / obitelj *Obitelj*
9. Film / knjiga *Knjiga*
10. Selo / grad *Selo*

LJUBAVNICE boga ODINA

*Pa cesti
dok spavaju smrtnici
ljubavnice boga Odina mrtve pijane
plešu
odlutale iz Asgarda,
te skandinavske poluboginje polužene
po utjecajem vina
psihodelično plešu, kao da su na LSD-u
pred zorom otriježne se
odlete, da ne postoji jedini trag
ljudi se probude
televizija progovara:*

"Dame i gospodo, virus je najveća pošast čovječanstva!"

Luka Foro

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Moje je ime Marija Grah. Rođena sam 21.11.1980. u Zaboku. Završila sam Prirodoslovno-matematičku gimnaziju u Zaboku te nakon toga nastavila školovanje na Visokoj učiteljskoj školi u Osijeku. Učiteljica sam engleskog jezika i razredne nastave. U slobodno vrijeme bavim se pisanjem pjesama čija je vječita inspiracija priroda oko mene i zavičajni govor kraja u kojem živim. Ponekad napišem i koju inatljivu pjesmu, motivacijsku, onu 'životu u inat', ali i za život.

2. Koliko dugo pišete?

Redovitije i ozbiljnije pišem posljednje dvije godine. Dotad to nisam smatrala nekim posebnim darom već više usputnom aktivnošću.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraža knjiga iz djetinjstva mi je 'Heidi'. Stotinu puta sam se pitala zašto no možda tek sad, u ovim godinama shvaćam. Mirisi i boje pejzaža iz te knjige oduvijek su mi se činili živim. Gotovo kao da sam i sama legla na prosti, jednostavni krevet od slame na tavanu planinske kolibe i promatrala zvijezde, kao da čujem taj huk visokih borova kad vjetar puše, kao da osjećam miris sira i toplog mlijeka što ga je djed spremao za doručak.. Toplina, sigurnost, jednostavnost- zato volim tu knjigu.

4.Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene trenutak mira, tišine, spokoja, divljenja, svjesnosti. Čišćenje uma. Život sada i ovdje. Predah.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Moja vječita inspiracija je priroda. Jutarnja kava s pogledom s prozora ili balkona. Vožnja autom kroz rano jesenski krajolik. Ritam kiše što uporno pada. Prve jesenske magle. Bijeli čipkani prekrivači kasno-jesenskih mrazeva.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Dosad nisam objavila nijednu samostalnu zbirku pjesama. Sve ih bilježim i dijelim na svom blogu. Moje su pjesme prijavljivane na natječaj 'Senje i meteori' Varaždinskog književnog društva te je jedna objavljena u Zborniku 2020. godine. Također se redovito prijavljujem na pjesničku manifestaciju 'Lajti sarce čez briega nujljepša' koja se održava u Trakošćanu.

Voljela bih jednog dana izdati svoju zbirku pjesama. Zasad je to samo želja jer smatram da na svom pisanju još trebam mnogo raditi.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem samo poeziju. Možda se jednom odvažim napisati i kraće prozno djelo. Nikad se ne zna. Nikada ne valja zatvarati vrata do kraja..

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moji se radovi mogu pronaći na mom blogu *Probuđena misao* (probudenamisao.blogspot.com)

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Nikada nisam o tome posebno razmišljala. Sebe smatram početnicom u pisanju, amaterkom. Ozbiljno pisanje, bar tako ja mislim, zahtijeva više posvećenosti i dublje obrazovanje. To je ono na čemu ja još trebam poraditi. Svatko ima pravo na svoje odluke i svako djelo ima svoju publiku. S obzirom na to da smo u gimnaziji morali učiti mnoge *Dicte* napamet, poslužiti ću se jednom koja mi se čini prigodnom: *De gustibus non est disputandum*.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Sam pojam krađe ili otuđivanja mi je strašan. Bila to pjesma, redak teksta ili nešto drugo. Odgajana sam tako da mi je to strano i pogrešno, a obrazovana tako da sam svjesna opcija citiranja i navođenja izvora teksta. Sve drugo je neprihvatljivo.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Da budem potpuno iskrena, nisam previše upućena u stvaralaštvo domaćih živućih autora. Ne bih mogla nikoga posebno izdvojiti, ali upravo na Vašoj stranici otkrila sam stihove Marije Cafuk. Oni su mi zaista nešto posebno. Volim i stihove na čakavici Čedomira Ostreša iz njegove zbirke *Brod luđaka*.

Nemam konkurencije jer pišem za svoju dušu, bez grandioznih očekivanja, a svaka me lijepa povratna informacija motivira da nastavim tim putem.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Apsolutno najdraži pisac poezije mi je Dobriša Cesarić. Njegov rad je meni Sveti Gral poezije. Ljepše poezije od te za mene nema! Zanimljivo, najdražeg pisca je bilo lako odrediti, ali najomraženiji kao takav ne postoji, jer ako ne volim neko djelo ne povezujem ga s tim piscem već mi ne odgovara taj stil. Neobično. Zaista ne volim npr. *Zločin i kaznu* (ne znam kako bih to opisala osim previše ružnoće), ne volim romane struje svijesti, ne volim Combraya (daleko previše opisa...usudim se reći da mi je dosadan)..

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Ne, nisam upoznala nijednog autora..

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Za mene je klasik knjiga koju možeš u svakom trenutku u životu uzeti u ruke i pronaći u njoj 'odgovor'. Za mene je klasik 'živa knjiga', ona koju imam na svojoj polici i vraćam joj se kad god imam potrebu.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Bez sumnje-*Peta gora*, *Paolo Coelho* i *Most preko vječnosti*, *Richard Bach*. Ima još jedna koju je napisao Richard Bach, pročitala sam je kao studentica, nisam upamtila njezin naslov i nikada kasnije je nisam pronašla u knjižnicama. Posebna je jer je napisana u stihovima.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Što utječe..? Možda bih sad mogla ovdje špekulirati i tko zna kakve scenarije napisati, koji čak nisu ni nestvarni ni nemogući.. ali ne želim. Želim da moje viđenje umjetnosti ostane čisto, netaknuto, lijepo. U životu ima i previše ružnih stvari i situacija. Možda i sam pojam priznavanja u javnosti ima za svakoga od nas drugačije značenje.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

S obzirom na to da svoje pjesme objavljujem sama na svom blogu, trebalo je samo malo tehničkog znanja. Naravno, blog nije milijunski posjećen, ali zasad zadovoljava moje potrebe. Uz blog popratim natječaje i prijavim katkad pjesme i na njih. Prva prijavljena pjesma je bila odmah objavljena u Zbirci Varaždinskog književnog društva.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Prije svega, trebam vremena i tišine za motivaciju. Ponekad se pjesma pojavi u najčudnijim trenutcima pa pišem po svemu i svačemu (račun iz trgovine, karta za parking..) no najčešće pišem u mobitel. Ako stihovi krenu dok se vozim, onda snimam mobitelom. To je tek doživljaj. Nekad pišem pod svijećom jer pjesma se pojavi usred grmljavinske oluje. Ali u prosjeku treba mislim oko 2 sata potpune posvećenosti stihovima- čitanje, prekrajanje, mijenjanje izbora riječi, traženje rime.. Nekad proleti čak i više vremena dok prebirem po izboru riječi i na kraju odustanem.. pa se vratim nakon nekog vremena opet.. ili je potpuno izbrišem.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Roman nisam napisala, ali moje amatersko mišljenje je da je teže napisati roman zbog opsega djela. Možda i nisam u pravu, može biti da tako razmišljam samo zato što nemam takvog iskustva.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Prve stihove napisala sam gledajući kroz prozor svoje kuhinje. Ne sjećam se točno tih stihova, ali bila je kasna jesen i sjećam se da je moja kolegica, nakon nekog vremena, pitala smije li isprintati moje stihove i njima ukrasiti pano svoje učionice. Rekla je da moje stihove koristi kao uvodni/poticajni dio nastavnog sata. To nikad neću zaboraviti. Tek tada sam shvatila da pišem poeziju.. I vječno ću joj biti zahvalna na tome.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Digitalne knjige su, po mom mišljenju, nužno zlo. Uvijek biram papir. Uvijek. Imam svoj blog, ali najviše se veselim vidjeti jednog dana sve te stihove na papiru.. tek tada će zaživjeti!

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam ove godine više no prijašnjih. Trenutno puno čitam vezano za neka stručna područja- jezik, inteligencija, darovitost, psihologija itd. Čitam ovisno o raspoloženju- nekad ljubavni roman, nekad knjige o duhovnosti, nekad o religijama ili s elementima religije.. Ne volim trilere niti kriminalistiku. Na mojoj polici nalaze se gotovo sve knjige *P. Coelho*, knjiga *Papisa Ivana (Donna Woolfolk Cross)*, a mogla bih dodati i posljednju pročitano- *Četrdeset pravila ljubavi od Elif Shafak*. Ima ih još mnogo čijih se naslova ne mogu sjetiti, ali dijelovi radnje ili opisa ili emocija pohranjeni su u mojoj glavi.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Da, slažem se da ima premalo prilika za nove, neafirmirane autore. Svakako bi bilo bolje da ih je više.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Realno- ne znam. Vjerojatno bih pokušala dokazati da je došlo do pogreške, ali samo ako imam argumente. Ne ulazim u rasprave bez dokaza. To se uvijek pretvori u navlačenje i blaćenje.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Smeta mi što se općenito premalo pažnje posvećuje kulturi čitanja i pisanja. Od obiteljskih domova, škola pa nadalje.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Jako me smeta nepravda i uglavnom me izbaci iz takta. No ne tako da ulazim u besmislene rasprave. Ako je nepravda, tražim način (papir, ugovor, zakon, pravilnik..) da ustrajem i dokažem suprotno.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me prva jutarnja kava.. lijepa poruka prijatelja.. zadovoljni klijenti (imam svoj j.d.o.o, ta me činjenica, unatoč situaciji, i dan danas veseli 😊).. priroda u kojoj odmaram oči i dušu.. moje dijete i partner.. moji planovi...

Što me rastužuje? Okolina koja podcjenjuje.

28. Postoji li nešto što vas izbaci iz takta?

Da. Kad me netko uči mom poslu. To apsolutno ne dolazi u obzir!

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Ne smatram se kompetentnom za taj odgovor. Ali gledajući ostatak našeg bivanja na ovom planetu, sve se promijenilo. Kao što *Petar Preradović* reče: 'Stalna na tom svijetu samo mijena jest.' E sad, je l' ta mijena na bolje ili na gore.. i to opet ovisi s kojeg stajališta gledamo. A svatko od nas mjeri svojim metrom.

Marija Grah rođena je 21.11.1980. u Zaboku. Završila je Prirodoslovno-matematičku gimnaziju u Zaboku te nakon toga nastavila školovanje na Visokoj učiteljskoj školi u Osijeku. Učiteljica je engleskog jezika i razredne nastave. U slobodno vrijeme bavi se pisanjem pjesama čija je vječita inspiracija priroda oko nje i zavičajni govor kraja u kojem živi. Ponekad napiše i koju inatljivu pjesmu, motivacijsku, onu 'životu u inat', ali i za život. Pisanje je za nju trenutak mira, tišine, spokoja, divljenja, svjesnosti. Čišćenje uma. Život sada i ovdje. Predah. Igra riječi, misli, zvukova, mirisa. Pjesme objavljuje na svom blogu, a ponekad se javlja i na natječajima. Pjesma 'Pelajku' objavljena je u Zborniku 'Senje i meteori', Varaždinskog književnog društva, 2020. godine.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Najviše se uzdiže onaj koji zna gdje ide.. autor mi je nepoznat, ali ova me misao prati od studentskih dana. Mislim da je to bio prijevod jednog dijela romana *Galeb Jonathan Livingstone*. Obožavam i često citiram pjesme *Tvoja staza* (Ratko Zvrko), *Kako živi Antuntun* (Grigor Vitez) i predivnu *Itaku!*

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino: *kino*
2. Vino / pivo: *vino*
3. Restoran / piknik: *restoran*
4. Trčanje / spavanje: *spavanje*
5. Mačka / pas: *mačka*
6. Samoća / društvo: *samoća*
7. Putovanje / dom: *dom*
8. Društvo / obitelj: *obitelj*
9. Film / knjiga: *knjiga*
10. Selo / grad: *selo*

ZVIJEZDA

*Noću je nebo k'o razlivena tinta..
Tamno plavetnilo koje šuti.
Na platnu tom beskrajnom,
mjesec se veličanstveni žuti..*

*I tisuće,
stotine,
milijarde,
bez broja...
- Zvezdica malih,
Koja je moja?*

*Gledam li je?
Traži li me?
Sja li jače kad sam sretna?
Il' treperi kad sam tužna?*

*U tom beskraju plave boje,
zvijezda mi moja
utjehu pruža.*

*Njeno je svjetlo u pogledu mome
I njezin sjaj u srcu mom plamti,*

*Gledam je..
Gleda me..
I osmijeh se na lice vrati...*

Marija Grah

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Moje ime je Andreja Bartolić i rođena sam 15.08. 1965. godine u podravskom mjestu Ferdinandovcu. Završila sam srednju školu i stekla zvanje voćar-vinogradar-vinar u Križevcima. Već 30 godina živim i radim u Buzetu. Nemam svoj stan, kao ni vlastitu obitelj, ali imam dva udomljena psa i puno ožiljaka na srcu i duši. Liječena sam alkoholičarka, bivša sportašica i život me baš i nije mazio. Volim svoju obitelj, roditelje, braću i sestre, šetnje sa psima i odlaske u zajednicu *Neokatekumenski put* koji me je približio Bogu i dao smisao životu. Uglavnom sam sama i dosadna.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od djetinjstva jer me to opušta i veseli. Na papiru ispisujem svoju povijest i svoje emocije.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraža knjiga iz djetinjstva mi je *Snjeguljica* i sedam patuljaka zato što na kraju dobro pobjeđuje zlo i *Snjeguljica* pronalazi ljubav.

4.Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene odmor za dušu, ali i bijeg od stvarnosti. Riječi su moje utočište i iako nisam pisac,

obožavam igru sa slovima koja nešto stvaraju i s kojima mogu biti ono što želim.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju crpim iz svakodnevnog života koji živim, iz ljubavi koja dolazi odozgor i kojoj se želim jednom vratiti.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Imam samo jednu zbirku pjesama koju sam zahvaljujući izdavačkoj kući **Diligo liber** u 10 primjeraka. Voljela bih objaviti i dati tiskati puno više ali zbog financija moram hodati sitnim koracima. Jednog dana voljela bih napisati za mlade i adolescente knjižicu osobnog iskustva vezanog za problem prekomjernog pijenja alkohola i iskušavanja granica i igranja s alkoholom te što znači ići na liječenje i kako se to odrazilo na mene i moj život.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Osim poezije imam i nešto kratkih eseja, najviše iz vremena moje ovisnosti o alkoholu kao i životu u apstinenciji.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moji radovi se najviše mogu naći u zajedničkim zbirka koje objavljuje **Diligo liber**.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Uživam pročitati lijepe pjesme i stihove na Facebooku. Mislim da je u redu podijeliti stihove i s drugima. Nekako mi to daje potvrdu da sam nešto dobro ili prihvatljivo drugima uspjela stvoriti.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Naravno da mi se ne sviđa kada netko ukrade nečiji tekst i predstavlja ga kao svoj uradak. To je prilično nepoštena gesta i obično se obije o glavu kradljivcu. No svatko ima svoju savjest i mora živjeti s njom.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Favoriti su mi svi čije stihove čitam u zbirka. Dobro je i motivirajuće imati konkurenciju jer time samo težiš biti uz njih i s njima. Konkurencija može motivirati i razmahati stihove u različitim smjerovima.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Svi pisci su mi podjednako dragi i nemam najomraženijeg pisca. Svaki pisac je osebujan i svaki ima svoj stil ili žanr pisanja.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Od autora najbolje poznajem Mariju Jelić i Đurđicu Tomić s kojima sam u prijateljskim odnosima. Razlikuju se po stilu i načinu pisanja kao i mi svi ostali i njihove pjesme me raduju i motiviraju i volim pročitati njihove stihove u zajedničkim zbirka ili kada smo na kavi.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Nemam pojma. Možda kada privuče svojim sadržajem veliki broj čitatelja.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Najviše na moj život utječe Biblija kao Riječ Božja. Ona mijenja moja razmišljanja, moje stavove o životu i smrti.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Mislim da se je potrebno svojim djelima približiti širem broju čitatelja, promocijom ili objavama. Nemam problem s time ako je netko više priznat ili poznat od mene,

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Dugi niz godina mi je trebalo da moje pjesme pročita i netko drugi, odnosno do suradnje s vašom izdavačkom kućom prošle godine.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Za napisati neku pjesmu ne trebam puno vremena jer mi stihovi sami krenu u glavi. Ponekad ih samo ne uspijem zapisati jdok sam na poslu ili vozim.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Mislim da je meni osobno lakše napisati pjesmu iako se u pisanju romana nisam još okušala.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Mislim da je to bila ljubavna pjesma posvećena posebnom dečku.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Ne čitam digitalne knjige, draže su mi korice u rukama i njihov miris. Nemam ni svoj blog ni stranicu.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam kad god stignem. Nekada sam voljela ljubavne romane, vestern knjižice. Danas čitam knjige o ovisnostima,

svecima i prorocima, odnosno duhovne kao i razne druge meni prihvatljive žanrove.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Nepoznati autori malo su više zakinuti od onih poznatih, no to ovisi o ambiciji i naravno financijama.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Čestitala bih mu na uspjehu i nikako drugačije ne bih reagirala.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Pomalo mi ta činjenica i smeta jer u lijepoj našoj postoji puno divnih autora koje mi kao čitači nekako zaobilazimo i ne cijenimo dovoljno.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Inače sam hipersenzibilna osoba i teško me u životu pogodi nepravda, najviše na poslu. Zbog toga se danas liječim od depresije i na terapijskim grupama. No ako svoj pogled usmjerim prema gore, prema Gospodinu mogu pronaći utjehu jer je On najviše iskusio što je nepravda i kako se nositi s njom.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Vesele me susreti s obitelji, pisanje, šetnje u prirodi, sviranje gitare, odlasci u zajednicu, odmaranje u Gospodinu, neke sitne stvari, a rastužuje me nepravda, smrt, gubitak prijatelja, ponekad samoća, gladna djeca i ratovi, uglavnom ono negativno...

28. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Onako na prvu, kada čujem laži o sebi i neutemeljene trač priče ili o nekom iz moje obitelji.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

.Danas postoje mnogi blogovi, digitalne knjige, premalo se ulaže i pomaže piscima koji pišu u tiskanom obliku i njihova egzistencija je ugrožena. Da, postoji promjena, no ne znam da li na bolje ili to tako mora biti s obzirom na tehnologiju.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Psalam 23.

Pa da mi je i dolinom smrti proći

zla se ja ne bojim

jer Ti si sa mnom....

I sad brzinski odgovori:

(odaberi jedno od ponuđenih, što ti je draže?)

1. Kazalište / kino: *Kazalište*

2. Vino / pivo: *Ništa*

3. Restoran / piknik: *Piknik*

4. Trčanje / spavanje: *Spavanje*

5. Mačka / pas: *Pas*

6. Samoća / društvo: *Samoća*

7. Putovanje / dom: *Dom*

8. Društvo / obitelj: *Obitelj*

9. Film / knjiga: *Knjiga*

10. Selo / grad: *Selo*

Andreja Bartolić rođena je 15.08.1965. godine u podravskom selu Ferdinandovcu kao najstarija od šestoro djece učitelja nižih razreda Katarine i Franje Bartolića. Roditelji su započeli svoje životno zvanje najljepšem i Bilogorom okruženom mjestu Kozarevcu. Osnovnu školu završila je u Kloštru Podravskom, a srednjoškolsku izobrazbu za poljoprivrednog tehničara u prekrasnim Križevcima rodnom gradu majke Katarine. Kao najstarije dijete rano je otišla iz roditeljske kuće, stječući mnoga radna iskustva sve dok krajem davne 1988. godine nije stigla u Istru, kako se ono kaže: "Trbuhom za kruhom". Svoj duži radni vijek upravo je provela na najljepšem poluotoku iako je kratko vrijeme iskušala život radeći u Italiji, Njemačkoj i Sloveniji. U slobodno vrijeme čita, piše, pomalo svira gitaru i obožava igru i šetnje sa svoja dva udomljena psića Mijom i Bodyjem. Prošla je i separaciju od obitelji kao i 2009. godine liječenje u Vinogradskoj bolnici na odjelu ovisnosti o alkoholizmu. Od tada uspješno apstinira, članica je i trenutno predsjednica kluba liječenih alkoholičara uz završenu edukaciju za do-stručnog djelatnika u vođenju kluba. Ipak od svega toga, u trenutku kada uhvati papir i olovku u ruku, tek tada postaje slobodna kao ptica i odleprša u svoj životno maleni, ali ispunjeni svijet... U izdanju Diligo liber-a objavila je svoju prvu zbirku poezije "Dok sam spavala".

ŽENA TUGA

*Pred licem kreposnih pravednika
koji me ispod oka promatraju,
dok broje moje ispijene čaše,
praveći se da me u srž poznaju,
ja gutam alkohol ne brojeći više flaše.
Ne brojim ni promile, ni njihovu jakost,
a moje pijane usne uvećavaju znanje,
meljem, a ne znam ni sama o čemu,
u pijanom društvu važno je samo,
isprazno brbljanje.
Odavno je u mene ušao knez tame,
sretan što me je tako lako pobijedio,
više nisam ni žena, ni majka,
a ponajmanje dama, otkako se
prokletnik na mene navezao.
Zapletena u mrežu alkoholne ovisnosti,
gdje se isprepleću moralno i nemoralno,
obaveze i mudrosti života,
raste moja oholost slaveći pobjedu,
kapitulacijom razboritosti,
a ja se osjećam prazno i nekako lijeno.
Pijanjem alkohola pobijam glas mudrosti,
gubim svoje mjesto u društvu i obitelji,
navlačeći na sebe mržnju, sramotu i odbojnost,
dok mi dobacuju riječi - od tebe nikakva korist,*

*a ja sam samo slabo emocionalno biće
kojem je mrska žrtva opakih,
onih koji se prave da ih se moja bolest ne tiče.
U tom duhu nema ni ljubavi,
ni strpljivosti, ni blagosti,
nema želje da se pronikne u moju dušu,
da mi se pomogne i da se ova bolest zaustavi.
Preostaje mi samo kleknuti,
pokajati se, i zahvaliti Bogu
što mi je dao ovo iskustvo,
i prihvatiti ovisnost kao bolest,
koju ću do kraja života na tvrdom križu,
kao znak svoje slabosti uvijek nositi.*

Andreja Bartolić

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Evica Kraljić, rođena sam u Novoj Gradiški, gdje i danas živim.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem dugi niz godina, poeziju, prozu, romane.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

„VLAK U SNIJEGU“, je moja najdraža knjiga iz dana moga djetinjstva. I danas se sjećam kako sam je s veseljem čitala.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Mene pisanje jako usređuje, ispunjava me, daje mi snagu za svaki novi dan u životu.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiracija je sve oko mene, od malog cvijeta uz cestu, do prijatelja i slučajnih susreta.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Objavila sam pet zbirki poezije i zbirku proze, te 10 romana za časopis – GLORIA -, kao i 5 romana za biblioteku Kleopatra – Novi List, Rijeka.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Kao što sam napisala u prethodnom odgovoru, pišem još i haiku poeziju, te se bavim i slikarstvom.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Zbirke poezije i proze mogu se pročitati na Googleu, kad se ukuca moje ime i prezime otvori se moja stranica i sve je tu.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Nemam ništa protiv Facebook pjesnika, jer mislim da je bolje baviti se pisanjem, jer ostaje neki trag iza nas, nego tračati i dosađivati se.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Nije lijepo napisati svoje ime pod tuđu pjesmu, jer se sve otkrije, pa vjerujem da se ta osoba ne osjeća baš najbolje zbog kritika drugih.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Ne smatram nikoga da mi je konkurencija, jer mislim da svaki autor piše na svoj način.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Mnogi autori su mi dragi i poštujem njihov rad, dok omraženih autora nemam.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Miro Gavran je autor kojeg osobno poznam/pisao je recenziju za moju zbirku pjesama "URONJENA U TEBE". Rado čitam sve što je napisao, cijenim njegov rad i poštujem njegovo stvaralaštvo.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Ako je knjiga dobro napisana, ako je autor već poznati pisac, ako je čitana, naravno da će postati klasik.

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Mislim da svaka knjiga ima svoju osobnost, snagu i moć, te ne bih izdvojila neku posebno.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Svaki autor je priča za sebe. Neki jednostavno imaju nagon da postanu jako poznati, dok drugi jednostavno žive sa svojim pisanjem ne težeći za slavom. Ne smeta mi što svi autori nisu jednako priznati.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Za moju prvu zbirku poezije „NEPOVRAT“, trebalo mi je dvadeset godina pisanja da bi ugledala svijetlo dana.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Ako pišem pjesmu ne trebam puno vremena, jer pjesma se stvori u mojim mislima u trenu, a ja je samo stavim na papir. Ali, kada pišem nešto drugo, najprije razmišljam o temi koju sam si zadala, pa tek onda počinjem pisati.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Svakako da je lakše napisati pjesmu. Kad pišem roman, tada dugo razmišljam o temi, o likovima, kako ću započeti, a kako završiti.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Svoju prvu pjesmu sam napisala u šestom razredu Osnovne škole i to pod satom geografije. Krivac je bio mladi nastavnik koji je došao u našu školu i na prvom satu u razredu pričao je o zvijezdi Danici. Tako je lijepo pričao o njoj, da sam ja još na tom satu napisala svoju prvu pjesmu - ZVIJEZDA DANICA.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Ja nisam baš pobornik digitalnih knjiga, za mene je knjiga koju mogu držati u rukama i čitati je bez da ovisim o računalu.

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Kad imam vremena rado čitam naše domaće autore. Imam kod kuće pravu knjižnicu s puno knjiga. Zadnju knjigu koju sam pročitala je „KOLIBA“, i bila je super.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Mislim da je to tako kako ste i pitanje postavili. Nadam se da će doći bolja vremena za sve nas neafirmirane pjesnike, odnosno amatere.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluzeno dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Baš ništa, jer takve se stvari događaju... Ne bih reagirala, mirno bih spavala, a drugi???

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

U brzinskom načinu života i to se događa, ali mislim da na kraju sve dođe na svoje.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Naravno da mi smeta nepravda i teško se nosim s njom, jer sam više povučena osoba.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me moj uspjeh, kao i uspjeh svakog pojedinca, a rastužuje me ovo nesretno vrijeme kad se ne možemo kao nekada družiti zbog virusa koji je napao cijeli svijet.

28. Postoji li nešto što vas izbaci iz takta?

Dosta sam smirena, i dosad me nitko nije izbacio iz takta.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Sve se mijenja, tako i književnost, ali za mene su stari klasici savršenstvo.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Uvijek idi kroz sve životne kušnje uzdignute glave...

Evica Kraljić rođena je 18. 2. 1952. godine u Novoj Gradiški. Prvu pjesmu napisala s dvanaest godina.

Prva samostalna zbirka pjesama « Nepovrat » , izlazi u izdanju Narodnog sveučilišta MAR Nova Gradiška 1978. godine. Druga samostalna zbirka pjesama « Uronjena u Tebe » , izlazi 1997. godine, u izdanju NG REVIJE d.o.o., Dragalić. Treća samostalna zbirka – proza - « Pokošeni cvjetovi » , izlazi 2000. godine, u izdanju RKT Župa Bezgrešnog začeca BDM. Likovno pjesnička mapa u kojoj je njezine stihove oslikao novogradiški poznati slikar Tomislava Petranović-Rvat, izlazi 2002. godine. Četvrta zbirka poezije „U MIRNE SATE“, izlazi 2003. godine, u izdanju Matice hrvatske Ogranak Nova Gradiška. Peta zbirka poezije „IZMEĐU DODIRA I SNOVA“, izlazi 2004. godine u izdanju Matice hrvatske ogranak Nova Gradiška. Šesta zbirka poezije „RUKE OD SJEĆANJA“, izlazi 2015. godine u nakladi Tiskara Arca d.o.o. Svojim radovima zastupljena je u mnogim zajedničkim zbirkama. Bavi se slikarstvom. Dosta puta nagrađivana za prozu i poeziju. Dobila MEDALJU GRADA- 2001. g., a GRB GRADA – 2020. g. Član je Ogranak Matice hrvatske u Novoj Gradiški.

U KAVEZU STRAHA

Zarobljena strahom
koračam kroz dan
I uvijek ista sjena
nadvije se nada mnom
strah je poput iskre
koja može svaki tren
zapaliti vatru
i rasuti se posvuda
strah me ovog ludila
ovog covid-a
ovog virusa
koji je nezaustavljiv
koji hara cijelim svijetom
koji odnosi živote

koji se širi poput korova
koji ne zna za granice
koji ne miruje...
sve dok virus bude
hodao iznad naših glava
u našoj blizini
među našim prijateljima
bit ću zarobljena
u kavezu straha
ne spremna za grabežljive
ruke ludila
koji svijetom još uvijek
hara
i ne zna stati

Evica Kraljić

ODLAZAK LJETA

*Oprašta se ljeto
rashlađenim jutrima,
sivim paučinama i maglama
jesen se prikrada.*

*Zove tamne oblake,
koji vuku kiše,
lišće boju mijenja,
ne zeleni se više.*

*Sunce još se ne da
prži rosu na travi,
samo njima znanim
prugama
... putuju mravi.*

*Gledam kako nestaje
ljepota vrelog ljeta...
dušu budi sumrak,
... srce stišće sjeta.*

Nevenka Čuček

AKO JEDNOM

*Kad jednom svratiš
putem do mojih misli
donesi mi sunčevu zraku,
nek mi obasja sjećanja u mraku.*

*Ako te nekad put donese
do škrinjice mojih želja,
donesi mi ključ, kod tebe je...
i udahni u nju dašak veselja.*

*Kad se zagledaš u nebo,
najsajajnu zvijezdu mi skini,
pa ju na dlan nježno položi,
nek mi svijetli u mračnoj tmuni.*

*Ako ti je stalo, najdraže moje,
smiri mi srce, nek kuca k'o tvoje..
Vinimo se tada u zlatne visine
nas dvoje..., najdraže moje.*

Nevenka Čuček

KRUG LJUBAVI

*Krug ljubavi.
Samo da osjetim.
To srce od cimeta.
I tog ukusa roze vina.*

*Otisak na prozoru.
Od tvojih prstiju.
Zamagljeno staklo.
Kiše u februaru.*

*Ah rastanak.
Taj rastanak.
Valentinino.
Bačena boca vina.
I te suze u očima.*

*Prosutog laka za nokte.
Malo ogledalce.
Staklo slomljeno.
Na komade.*

*Krug ljubavi.
Bili smo mi.
E ti Anđele.
Nesuđena.*

*Bio si dio moje duše.
Dio moga srca.*

*Ti Davore, ti muškarcu s plavim očima.
Ja tvoja Nada, slatka Smeđokosa.*

*Tog Juna.
Predivnog mora.
Igala.*

*Starog grada, te večeri.
Zvuka talasa.
Naši pogledi.
Slatkog naših osmijeha.
Bila sam tvoja tempera.
Te boje, kao tempere.*

*Eh da me zagrliš.
Opet, kao pre.
Bila sam tvoj san.*

*Postala sam.
Ta Nada, što je sjedila.
Na brodu uplakana.
Promatrajući more.
Tvoja misao.
Nekada tvoja.
A sada ničija.
Sama u prošlosti.*

Aleksandra Brankov

KORACI

*Koraci, tragovi stopala.
Mokar kišobran.
Mokre cipele.
Mokar kaput.
Topao stan, oblačnog dana.
Oktobar, septembar.
Netaknuta gitara.
Puštena balada.
Tužna balada.
Reci jada.
Reci ljubavi.
Reci bola.
Tragovi od suza.
Kapljice u pantalonama.
Tužni koraci.
Nečujni, kao da je prazno.
Posljednja kap od bijelog vina.
Posljednji gutljaj tog vina.
Zgužvane košulje.
Netaknute dirke klavira.
Prašine, notesa s jednom popunjenom stranicom.*

*Nezavršene pjesme, te melodije.
Te melodije sreće.
Nikada neće se čuti.
Nikada neće odsvirati.
Koraci.
Trag prazne boce.
Polomljenog stakla.
Sitni koraci.
Na prstima.
Crnog smokinga.
Pocijepane kravate.
Rupe na sakou.
Kao trag prošlosti.
Pusti koraci.
Zvuk plača
Zvuk patnje.

Koraci..
Ti koraci..

Aleksandra Brankov*

LJILJAN

*Voda je šaptala ocvalom cvijeću
Neka ne plače za svojim laticama,
Neka se raduje vječnosti sjemenja.*

*Večernje hladi spustile su vjeđe
Trolisnim djetelinama koje sreću
Ne donose ni ljudima, ni svijetu.*

*Dažd je tiho čekao u oblacima
Svoju zaručnicu kišu, tepajući joj:
"Nije još vrijeme za let ka zemlji."
I jesen se skrila pod krošnjama
Ljetnim čekajući zlato svoje.*

*U čekanje skrila sam se ja,
Voda mi je kapljama šaptala:
"Gdje je zlato tvoje, djetelina
Četverolisna, latice neugasle,
Cvijet crveni, ljubavi vjesnik?"*

*"Pjesnici su čuđenje u svijetu,"
rekao si, ti, ljiljan ljetnih radosti.*

Jagoda Vičević

LJUBAV BIJELE BOJE

*Miriše na jasmin i ptice nestašne
Pjeva bez nota, tiho, u večeri ljetne
Cvijeće njeno rapsodije sklada
Mekane, skrivene, sjetne..*

*I oči ima, kažu plave boje,
Kad sunce zalazi postanu
Snene, na jastuku mirisa
Zanesene zovom, stihovima*

*Bez molitve klečim pred njima.
Ljubav bijele stihove ima.*

Jagoda Vičević

ŽEĐ

*Suha grana Mindela uzdiše
i vapi za kišom.
Jedan mali oblak, fjakasto šeta,
namiguje podrugljivo krišom.*

*Grana se iznemoglo njiše
na zapusima maestrala.
Ah, da mi je malo kiše,
umrijeti od žeđi nije šala.*

*Oblak i dalje šeta,
ne vidi granu da mu maše.
Oholo s visine misli i gleda:
- Što me te šibe plaše?*

*Naišao oblak veći pa kaže
kao da mu je tata:
- Moramo pustiti kišu!
A mali se za glavu hvata.*

*Nekoliko kapi padne
na Mindel s visoka,
kao da je oblak
pustio suze iz oka.*

*Pogleda grana prema gore.
-Što se to događa sada?
Veliki oblak dobio bore, malog grli,
dok kiša po grani pada.*

Nedjeljka Lupis

ČAROLIJA

*Sjedim na stijeni
 pored mora.
 Gledam u nebo
 rana je zora.
 Oblaci bijeli
 plove po nebu.
 U jednom vidim
 prekrasnu ženu.
 Haljina bijela,
 ogrtač plavi,
 oreol zlatni
 na njezinoj glavi.
 Oči joj tople,
 a pogled blag.
 Na meni su danas
 ostavili trag.
 Okolo gledam,
 dal nekog ima ,
 da tu ljepotu
 podjelim s njima.
 More je plavo ,
 i siva stijena,
 s neba me gleda
 prekrasna žena.
 Ljepota njena
 nestvarno – stvarna
 do danas je bila
 za mene tajna.
 Čarolija trenutka
 brzo je prošla,
 nestala je tiho
 kako je i došla.*

Rozalija Popović

DA JE...

*da je dašak vjetra, da je mora val...
 da je zraka sunca, da je bijeli žal...
 da je jedra šum, da je ptice let...
 da su puna pluća, da je sretan svijet...
 da je širok put, da je snažan trk...
 da je žito zlatno, da je oštar srp...
 da je bistar pogled, da je iskren smijeh...
 da je bližnji blizu, ljubav zauvijek...
 da je cvjetna livada, da je svjež dah...
 ruke da su širom, da je dodir plah...
 da je oblak bijel, da je kiša mila,
 da je dan od svjetla, od snage da su krila...
 da je skok visoko, da je uron blag,
 da je srcu blizu, tko je duši drag...
 da je, da je, da je,
 divno li bi bilo...
 da je pjesmu kao dijete poleći u krilo...
 pa s njom skupa oči sklopit
 u stiha otić' svijet,
 da je, da je...
 čežnja pjeva, duša leti let...*

Daniela Bobinski

BLAGE SJENKE PIŠU TVOJE IME

*Zvezdana noć na jaku strast sluti
miris parfema tela koji ih je spojio u jedno
vatra u kaminu uspravane boli i sjećanja budi
sjenke prošlosti plešu posljednji Baltrum tango na zidu.*

*Uplakana zbog sjećanja na ljubav veliku
na pilota koji joj je srce ukrao trajno
sjedila je dugo u uglu mračne sobe
zamišljala dane koji se vratiti neće
slagala sjenke na zidu kao slagalica dijelove i boje.*

*Poneki dio teško je naći
skriven bijaše u iluziji jake strasti
sjenke na zidu su plesale elegantno
ispisujući njegovo ime
u Emininoj hladnoj i usamljenoj noći
dajući boju života
dok je crnu pretakala u tirkiznu i zlatnu
uz biserne suze.*

*Njihova ljubav tajna prvim zrakom sunca
ime njegovo piše na zidu svakom
skrivena želja hoće da poludi
traži u sebi, ne želi na glas da kaže
novu šansu
preko potrebnu
od životne važnosti čvrstu i jaku.
Kroz pozor promatra zvjezdani svod
„Gdje li je sada?“ - pita se tiho*

*„Misli li na mene?“ - pomišlja u sebi
„Ili je zauvijek odletio od doma svoga tiho, nečujno?“*

*Dok želja u njoj potajno tinja
muzika lagano suze ponovo budi
blage sjenke uz Baltrum tango
ime pilota na zidu svakom pišu
duginim bojama ublažavaju sjetu
na Emininom tužnom licu.*

*Uz znak potajne sjete na licu
polako shvaća da nije više dijete malo
odrasta brzo preko noći
i snagu pronalazi u novom danu.*

*Dok helikopteri nebom lete
često se još uvijek pita:*

*„Gdje li je sada
misli li na nju kao nekada davno
ili je odletio ka nekom mirisnom
rascvjetalom jorgovanu plavom?“*

*Neka druga satenska haljina
čekat će njega crna, plava a možda i bela.*

*Drugoj će ruku stiskati jako
pjevati pjesme koje njihove bjehu.*

*Rastali su se bez pozdrava tiho
u kovitlacu jedne septembarske noći
otišao je...*

boli je mnogo...

*al' uskoro će i taj bol proći
jer ni Emina više nije dijete.*

Bojana Kwiek, Poljska

DJEVOJČICA IZ 3.B

*Bila je najljepša,
plava djevojčica iz 3. B,
smijale su se najslade
njene oči zelene.*

*Htio sam joj prići,
ali bilo me tako sram.
Okrenut će se i otići,
to unaprijed dobro znam.*

*Ipak, baciti ću neku foru,
kao: "Jesi li bila na moru?"
Ma ne, glupo je to pitanje,
smislit ću nešto pametnije.*

*Kada pored mene prođe
srce mi tuče kao ludo.
Plava djevojčica iz 3. B
za mene je pravo čudo.*

*Kažu da to su simpatije prave,
jer ta mala mi ne ide iz glave.
Njeno ime ostati će tajna
skrivena u dva oka zelena i sjajna.*

Nevenka Čuček

TRKA

*Preskakuje,
žubori,
cijeli potocić odjednom se stvori.*

*Riba,
juri,
negdje izgleda žuri!*

*Tu i tamo zapne pa poskoči.
Onome ispred sebe
za vrat naskoči.*

*Valja se tako,
dok vjetar jesenji na ulici piri.*

*Ubrzava,
polijeće,
kad odjednom-
bum,
tras,
dum..
na nečiju ruku nalijeće!*

*Maleni Petar
cijelu je trku uzbuđeno pratio,
pa odjednom poskočio,
ruke u bujicu umočio,
jureći val šačicama zgrabio
i sav sretan povikao:
Imam te!
Ja sam te ulovio!
Od mene brži nisi bio!*

*Al' val niz ruke preleti,
Petra pljuskom pozdravi
i opet
na ulicu
sleti.*

Marija Grah

VESELA ŠUMA

*Vjetar je lišće ponio
stopalo malo ga gazi
šumom osmijeh odjekuje
dok lišće pada po stazi.*

*Sitne ga ručice skupile
stvari se čarobna mreža
maštom iz jedne bajke
naprave kuću za ježa.*

*Divlji se kesten otvorio
ravno na lišće pade
dječak ga zbunjeno gleda
i pored njega stade.*

*Osmijeh je ostao tamo
dan se približio noći
„Bilo je divno u prirodi“
reče dječak i zaklopi oči.*

Mile Grgić

BOŽIĆNI POZDRAV

*Tko to leži tu u štali?
To je Isus, Božić mali.
Pokraj njega Marija,
Josip dobri, ovčica.
Magarac iz slame viri,
tu je i vol i pastiri.*

*Na krov štale anđeo sjeda,
u daljinu nekud gleda.
Iznad štale, zvijezda sja,
putem idu kralja dva.
A za trećim, evo i mene,
Isuse mali, pozdravljam tebe.*

Daniela Bobinski

SNJEGOVIĆ I ANA

*Stigao je Snješko s daleka puta,
i ogrnuo plašt od bijelog kaputa.*

*Dočekala ga Ana vesela i sretna,
a na njoj mala haljinica, šarena, baletna.*

*– „Obuci nešto toplo“ – Snješko joj reče,
„Vodim te na grudanje,
bit će hladno večer“.*

*Zagrne ju dekom i ponudi čaja,
te odskližu iz njenog zavičaja.*

Kristina Koren Kudelić

MOJ KRALJ

*Sada znam, to si bio ti,
Kralju moj,
Čija tiha sjena
Pada na me grešnu
Pa me štiti svojim
Blagotvornim plaštem
I ne pušta tamu bliže.*

*Ti si to, prijatelju moj,
Što me primaš u topli
Zaštitnički zagrljaj svoj
I griješ me svojom
Nesebičnom toplinom
Ne dajući hladnoći bliže.*

*Nebeska ljubavi moja
Blag je dodir tvoj
I beskrajna ljubav tvoja.
Sada klečim pred tobom
I polažem život svoj
U sigurne ruke tvoje!*

*Plamtiš i rasteš
U srcu mome
Od početka do kraja svijeta
Moja snago, utjeho i nado,
Moja srećo, vjero i ufanje!*

Mirijana Grganić

Molitva

*Ti znaš.
Tebi ne moram reći
kako je tužno, teško i sivo.
Tebi ne moram reći da boli,
da ne mogu dalje.
Ti znaš.
Ti ne tražiš razloge,
ne pitaš zašto.
Tebe ne moram moliti
kada za molitvu
ne nalazim riječi.
Ti vidiš.
I znaš.

Suzana Ružman*

Ti i ja

*Ostali smo
opet sami
Ti i ja.
Znam da si tu.
Zašto ne usmjeriš
moj pogled
tamo gdje Te mogu naslutiti
da ne lutam predugo,
da Te nađem
prije nego pomislim
da ne mogu dalje.

Suzana Ružman*

DIJETE MOJE

*Moguće da me ne poznaješ, ali ja o tebi sve
znam ...Psalam 139,1
Znam kada sjedaš i kada se ustaješ ...
Psalam 139,2
Sve tvoje staze su mi poznate ...
Psalam 139,3
Pa i svaka vlas na tvojoj glavi je izbrojana
...Matej 10,29-31
Sazdan si prema mome obličju ...Postanak
1,27
Nalaziš se u meni, gdje se krećeš i živiš ...
Djela 17,28
Jer si od mogega roda ...Djela 17,28
Znadoh te prije nego si začet u majčinoj
utrobi ...Jeremija 1,4-5
Izabrao sam te još kada sam planirao
stvaranje ...Efežanima 1,11-12
Tvoj život nije slučajnost, jer svi su tvoji
dani u mojoj knjizi zabilježeni ...Psalam
139,15-16
Ja sam bio taj koji je odredio pravo vrijeme
tvoga rođenja, i mjesto tvoga življenja ...
Djela 17,26
Načinjen si čudesno i predivno ...Psalam
139,14
Jer ja sam te satkao u majčinoj utrobi ...
Psalam 139,13
Ja sam te na dan tvogega rođenja izveo na
svijet ...Psalam 71,6
Oni koji me ne poznaju, krivo me
predstavljaju ...Ivan 8,41-44
Ja nisam udaljen i gnjevan, već sam izražaj
savršene ljubavi ...1 Ivan 4,16
Želiš li i ti biti moje dijete?...
Ivan 1,12-13
Čekam na tvoj odaziv ...Luka 15,11-32

Ljubi te, Tvoj Tata,
Bog Svemogući

Nikolina Remenar*

PLAMEN ŽIVOTA

*K'o tirtavi stijenj
koji raste iz kamena tvoga hrama
stojim, a moje biće izgara.
I njegovo svjetlo sa mnoštvom drugih
titravih svjetala oko mene
razlijeva se i spaja.
A ti si se danas predao očevoj volji,
„Proslavi se, Oče“ rekao si.
Zanesena tvojom presnažnom voljom i ja želim reći:
„Neka i moje tijelo na tvoju slavu gori,
do kraja neka izgori“.
Da jednom,
stijenj ti njegov pruži drhtava moja ruka,
na dar.
Da onda, kad sasvim dogori,
spustim ga ponizno i ja na tvoj oltar.
I znam, mala je moja žrtva,
al' velike ni ne tražiš ti.
Znaš dobro, evo već s jutra,
možda ću sve ovo zaboraviti.
A ti se sjeti tada,
kako je večeras srce mi gorjelo cijelo,
sjeti se, doći ću opet,
spremna ti predat' cijelu sebe,
i dušu i tijelo.*

*Znam ja da ti znaš,
da baš poput plama slaba je volja naša i vjera plaha,
zato te molim,
nek' Duh je tvoj štiti od zlobnog i podmuklog
mračnoga daha,
pomozi nam nježni sačuvati plamen,
da gori postojano i bez straha.
Jer strah nas je vatre,
što dohvati nestaje i ništi što dotiče njezin plamen,
al sa prvim riječima koje si rekao,
dao si nam svima na gori znamen.
Bez vatre ni svjetlosti nema.
Tek u tvojoj presvetoj vatri, gle,
grm ne sagorijeva.
Za takav plamen te molim,

za taj neugasivi sjaj,
što planu u mom začecu,
za kojeg ne postoji kraj.
I tako, među braćom svojom sva svečana stojim,
divim se ovom moru svjetlosti,
zajedno s njima gorim... gorim.*

Daniela Bobinski

ANĐELE

*Anđele jesi li ti svjetionik moj,
pratiš li moj hod?
Čuješ li šapat, pratiš li korake i moje poglede?
Stapam se u savršenosti postojanja,
plovim tim oblacima na Božjim rukama.
U iskri života saznajem kod
svih mojih lutanja i nastavljam ovaj hod.
Uranjam u more nepoznato,
predajem ti život svoj
jer znam da postoji mjesto
gdje živi moj Bog.
Anđele, otvaraš mi vrata
ovog nebeskog raja
gdje stojim pred Božjom veličinom.
Tu se spajaju svjetovi
ovog savršenog beskraja.
Bog je svjetionik moj
a njegovo je svjetlo u tvojoj ruci.
Dotakni me, osvijetli me,
pokaži mi put ka ovoj luci.
Pratit ću te tiho jer znam
da imam čuvara koji ove
svjetove spaja.*

Danijela Serdar

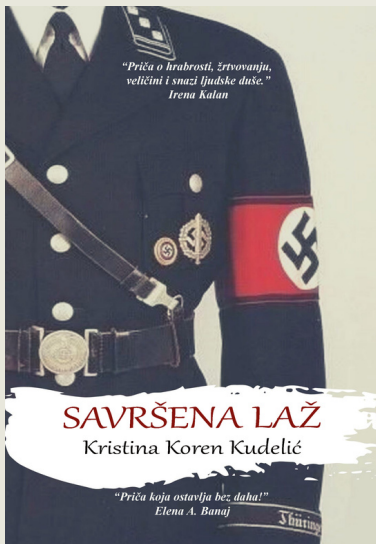
TREPTAJ

*Ja nemam ništa da Ti poklonim,
ni riječ svilenkastu ja nemam
k'o oblak tmast' sam, i ništa više,
k'o prosjak molim prije kiše:
"Oh, smiri sve ljudsko olujno,
iscijeli boli što namnožile se i buče,
neka ljubav pobjedi danas
sve rane što bole od "jučer".
Za Tebe je to treptaj jedan,
meni bi značilo puno,
pa da lakoćom usnem
nakon što napišem slovo."*

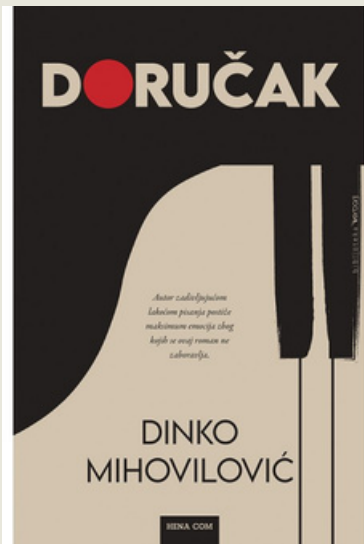
Maja Anušić Dizdarević

TOP 10 DOMAĆIH KNJIGA
PO IZBORU ČITATELJA

Kristina Koren Kudelić
Savršena Laž

Dinko Mihovilović
Doručak

Božana Ćosić
Zvijer

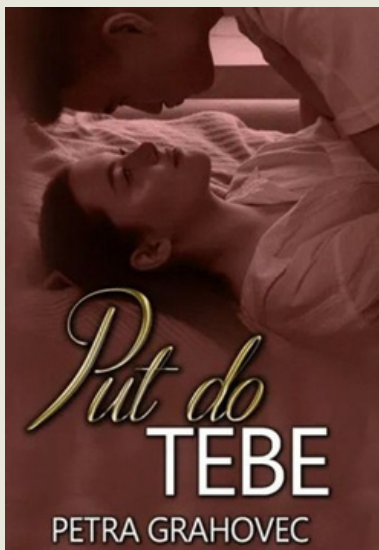

Jasna Šemiga Pintarić
Ljubav dolazi kasnije

Danijel Špelić
Nestala

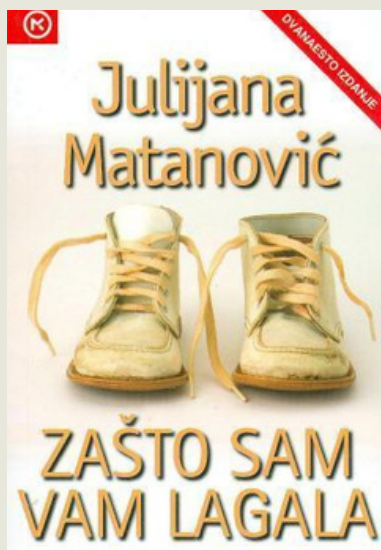
TOP 10 DOMAĆIH KNJIGA
PO IZBORU ČITATELJA

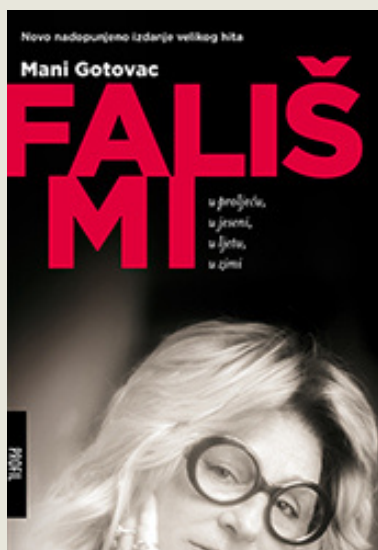
Petra Grahovec
Put do tebe

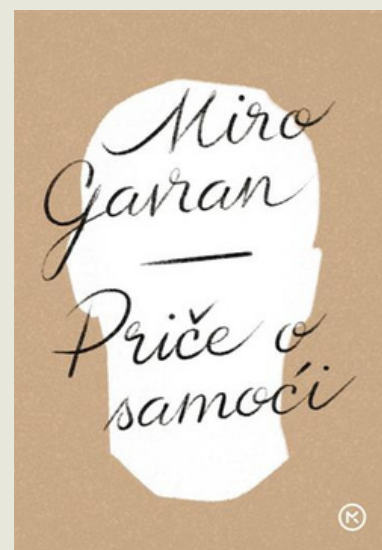
Miro Morović
Djeca slijepog kovača

Julijana Matanović
Zašto sam vam lagala

Mani Gotovac
Fališ mi

Miro Gavran
Priče o samoći

1. Ana Emanuela Šimunić, U krilima nadahnitelja
2. Andreja Bartolić, Dok sam spavala
3. Anđela Jović, Poslao sam ti samo anđele
4. Antonio Zonta, Zavidan nebitku / u pripremi
5. Bogdan Bunić, Trnci ljubavi
6. Branka Baraković Ušić, Slatki limuni
7. Branka Grakalić, Il sorriso sognato (zbirka na talijanskom)
8. Branka Mumalo, Samo ljubav
9. Daniela Bobinski, Ljubim i ništa više
10. Darija Brnić, Sretna misao
11. Davorka Črnčec, Ptice od papira
12. Đurđica Tomić Krota, Za tebe sam trebala ubijati
13. Elena Banaj, Tajna kamena;
 1. Toranj bijelog anđela
 2. Prokletstvo Narmerove grobnice
 3. Čuvarica Pandorine kutije
14. Elis Konović, Kada nada izgubi snagu
15. Gabrijel Barišić, Hermesov krik
16. Gordana Igrec, Plesati na Pariškoj kiši
17. Ivan Katalinić, Zaspala je Slavonija
18. Ivica Kudelić, Kažu da je ljubav
19. Ivica Kudelić, Povratak iz sjene
20. Jasminka Mesarić, Otrpi obloke / u pripremi
21. Jasna Šemiga Pintarić, Ljubav dolazi kasnije
22. Kristina Andačić, Pjesme koje ljubav znače / u pripremi
23. Kristina Koren i Ivica Kudelić, Zauvijek ti i ja
24. Kristina Koren Kudelić, Adamova kći / u pripremi
25. Kristina Koren Kudelić, Bezimena / u pripremi
26. Kristina Koren Kudelić, Dopustite mi da se predstavim
27. Kristina Koren Kudelić, Gabriellina tajna
28. Kristina Koren Kudelić, Izgubljeni snjegović
29. Kristina Koren Kudelić, Nebo uvijek oprašta / u pripremi
30. Kristina Koren Kudelić, Nikome ni riječ / u pripremi
31. Kristina Koren Kudelić, Prije nego svane
32. Kristina Koren Kudelić, Savršena laž
33. Kristina Koren Kudelić, Škrinjica mudrosti #mojicitati / u pripremi
34. Kristina Koren Kudelić, Znam da me poznaješ

35. Kristina Koren Kudelić, Žena od soli
36. Kristina Koren, Evo me, moj Gospodine
37. Kristina Koren, Kada tuga zavlada tišinom
38. Kristina Koren, Pogled zaljubljene žene
39. Kristina Koren, Pokidane niti
40. Kristina Koren, Srela sam te
41. Kristina Koren, U mislima s Isusom
42. Kristina Koren, U sjeni izgubljenog vremena
43. Kristina Koren, Zagrljaj umirućeg leptira
44. Kristina Koren, Zalutala u magli
45. Lilian Meadows, Spokoj
46. Luka Foro, Izgubljeni rock and roll
47. Ljiljana Brković Zorčić, Pjesme
48. Manuela Brčina, Poetesa p.s. Mi, tragači sreće
49. Mario Šuprna, Šum / u pripremi
40. Marica Balen, To je moj svijet
51. Marija Cafuk, Destiny
52. Marija Cafuk, Ljubavlju zborim
53. Marija Jelić, Radost jedne duše
54. Marija Perdijić, Najvećoj ljubavi svijeta na dar
55. Marija Preložnjak Jurčević, 3+2 Svima ne meni da
56. Marijana Ižaković, Ljubav s velikim Lj 7 u pripremi
57. Marina Boka Lovrić, Trajanje jedne žene
58. Martina Ergić Grčević, Moje i tuđe priče
59. Melika Popović, Na podlozi od osrčja
60. Mihajla Marčetić, Trenutak u vremenu
61. Milijana Kovačević, Zlatnih zraka žuta lica, smiješi ti se Tratinčica
62. Mira Ana Vrlazić Zarić, Djevojka iz provincije / u pripremi
63. Mira Marković Mikoć, Kaj da vam povim
64. Neda Dukarić Kostelac, Dvoboj s fatamorganom
65. Nediba Blažević, Slapovi duše / u pripremi
66. Nereo Volode, Cvjeta, raste, propada
67. Nevenka Kovačević, U trošnom krvotoku zavičaja
68. Nikola Marinković, La verdad verdadera / u pripremi
69. Orijana Nikolić, Trezor uspomena / u pripremi
70. Renata Senfner, Unutarnji svijet / u pripremi

71. Ria Wolfing, Srebrna magnolija
72. Roman Vukalović, Djetinjstvo / u pripremi
73. Sanijela Matković, Kiša boje tulipana
74. Saša Radotić, Ruže i krv
75. Siniša Juzbašić, Moje pjesme i ja
76. Tomislav Šćuric, Duša ljubavi
77. Tomislav Šćuric, Duša te nosi u sebi
78. Tomislav Šćuric, Ljubav
79. Tomislava Jeličić, Moje životne priče
80. Vera Antolić, Djeca uši zatvaraju savjetu, a otvaraju primjeru (dvojezična zbirka, hrv/eng),
81. Vesna Štulić, Burtiž
82. Vesna Štulić, Hiperaktivno nadahnuće
83. Vesna Štulić, Kanat Božji
84. Vesna Štulić, Zemaljski versi

Preko 30 zajedničkih zbornika!

Suradnje na preko 40 knjiga drugih autora!

Sva naša izdanja možete naći na web stranici:

<https://diligo-liber.hr/>

KONTAKT:

Izdavačka kuća:

DILIGO LIBER j.d.o.o.

Vladimira Ruždjaka 21/7

10000 Zagreb

+385 95 5365 423

e-mail: info@diligo-liber.hr

Facebook:

<https://www.facebook.com/diligo.liber.73>

<https://www.facebook.com/diligo.liber/>